Regiunea
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2949 | Simbătă 17 aprilie 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

Să ne îndeplinim angajamentele în cinstea zilei de 1 Mai — *Convorbirea agitatorului Gheorghe Stănescu cu un grup de muncitori din secția montaj-semănători de la uzinele „Semănătoarea" din Capitală* (pag. 2-a)

LA ORDINEA ZILEI: Difuzarea cărții agrotehnice (pag. 2-a)

M. Popa — Intr-unul din orașele țării (pag. 2-a)

Poporul Vietnamului este stăpîn în casa sa — *Mărturia ziarului burghez „Le Monde" din Franța — (reprodus din ziarul „Pravda")* (pag. 2-3)

I. Purcaru — Autocamionul colectivei (pag. 3-a)

Să folosim îngrășămintele naturale pentru sporirea producției la hectar (pag. 3-a)

Prima etapă a întrecerii cicliste „Cursa Scînteii" (pag. 3-a)

Inmînarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" d-rului Andrea Andreen (pag. 4-a).

CRONICA EVENIMENTELOR INTERNAȚIONALE: A. Cernea și I. Manea — Impotriva politicii de extindere a războiului din Indochina; Poticnelile „armatei europene". (pag. 4-a)

In Comisia O.N.U. pentru dezarmare (pag. 4-a)

Mai multă atenție cultivării legumelor pe loturi individuale!

Zeci de mii de muncitori și funcționari din întreaga țară au început lucrările de grădinărit pe loturile individuale ce le-au fost repartizate de către sfaturile populare, sau pe micile terenuri din curtea sau din preajma casei. Recoltele bogate obținute anul trecut de muncitorii și funcționarii care și-au lucrat bine pămîntul, precum și însemnatele înlesniri acordate de guvern legumicultorilor, au făcut ca numărul acestora să întreacă anul acesta cu mult pe cei din anii trecuți. Pînă la jumătatea lunii aprilie, unui număr de circa 115.000 muncitori și funcționari le-au fost satisfăcute cererile pentru atribuirea de loturi individuale.

După datele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale Consiliului Central al Sindicatelor, regiuni fruntașe în repartizarea loturilor individuale și în îndeplinirea lucrărilor de grădinărit sînt regiunile Stalin, Oradea, Timișoara, Hunedoara, Arad, unde însămînțările de legume și zarzavaturi pe loturile individuale au fost făcute în proporție de cca. 60—70 la sută. Este pilduitoare în acest domeniu activitatea unor sfaturi populare orășenești din regiunea Timișoara care au antrenat în acțiunea de identificare a terenurilor virane pe deputați, comisiile permanente, delegatele de femei, reușind să satisfacă cea mai mare parte a cererilor de repartizare a loturilor. Asigurarea aprovizionării cu semințe a legumicultorilor, precum și acordarea unei îndrumări agrotehnice elementare a acestora, a contribuit la executarea pînă de curînd a peste 80 la sută din lucrările de arătură și desfundare a terenurilor și în același timp la însămînțarea a peste 60 la sută din suprafața totală a loturilor atribuite.

Un sprijin prețios primesc legumicultorii din partea conducerilor unor întreprinderi. Astfel, conducerea Uzinei de tractoare din Orașul Stalin a dat ajutor cultivatorilor să are terenul prin mijloace mecanizate; în același timp a sprijinit confecționarea din deșeuri, — și au fost puse la îndemîna cultivatorilor — cîteva sute de sape, săpăligi, greble, stropitori etc.

Rezultatele obținute în atribuirea și cultivarea de loturi individuale sînt însă departe de a fi corespunzătoare posibilităților existente și interesului manifestat de muncitori și funcționari. In numeroase regiuni, printre care Bacău, Craiova, Suceava, Constanța, lucrările de arătură sînt rămase în urmă. Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc Ploești, ca și cel al raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, îngăduie cu seninătate ca diferiți birocrați din secțiile agricole să tărăgăneze la nesfîrșit repartizarea terenurilor.

In actuala perioadă a anului, fiecare zi de lucru în grădină este deosebit de prețioasă pentru asigurarea unei recolte bogate, dar birocrații de la unele sfaturi populare ca, de pildă, de la raionul „Grivița Roșie" din Capitală, s-au împotmolit în propriile lor dosare și evidențe. Astfel, au repartizat unui număr de 30 muncitori de la „Filatura Dacia" terenuri atribuite cu cîtva timp înainte altei întreprinderi. Oare comitetele executive ale unor asemenea sfaturi populare au de gînd să aștepte recoltarea pentru a termina cu lucrările de repartizare? Și oare respectivele comitete orășenești de partid nu au un cuvînt de spus în această direcție? Trebuie ca în timp foarte scurt, în numai cîteva zile, să se termine pretutindeni repartizarea loturilor individuale.

Acum, cînd trebuie să se facă pregătirea terenului, semănatul și celelalte lucrări de grădinărit, succesul acestor lucrări depinde în mare măsură de sprijinul acordat cultivatorilor de către conducerile întreprinderilor. In multe locuri însă, conducerile administrative își permit să nesocotească aplicarea sarcinilor cu privire la loturile individuale. Un exemplu de lipsă de răspundere l-a dat conducerea fabricii de rulmenți din Moldova care deși avea la îndemînă un tractor al întreprinderii, n-a organizat aratul loturilor celor 300 cultivatori din această întreprindere, ci s-a mulțumit să ceară de la S.M.T., repartizarea unui tractor.

Ce a împiedicat oare conducerea întreprinderii „Industria Bumbacului B" să procure cultivatorilor unelte mici, precum și răsaduri din gospodăriile anexe ale întreprinderilor sau din alte părți, așa cum a făcut conducerea uzinelor „Oțelul Roșu", sau a uzinelor „23 August", din București? In aproape fiecare întreprindere se poate și trebuie confecționat din resurse locale inventar mic de grădinărit, care să fie pus la dispoziția muncitorilor contra cost sau sub formă de împrumut.

Popularizarea rezultatelor bune obținute în anii trecuți de către cultivatorii de legume pe loturi individuale, extinderea sistematică a experienței înaintate, răspîndirea cunoștințelor agrotehnice elementare este o îndatorire principală a comitetelor de întreprindere și a comisiilor de grădinărit ce funcționează sub îndrumarea acestora. Merită subliniată inițiativa unor consilii sindicale regionale — ca, de pildă, cel al regiunii Stalin — care a organizat în cadrul unor întreprinderi din Orașul Stalin, Mediaș, Făgăraș, consfătuiri asupra metodelor de cultivare a legumelor, urmate de îndrumări practice date de tehnicieni sau grădinari de la gospodăriile anexe. Posturile de radioficare, gazetele de uzină, gazetele de perete, discuțiile în cadrul grupelor sindicale, consfătuirile cu cultivatorii care au obținut anul trecut recolte bogate, etc. — constituie mijloace importante de stimulare a interesului muncitorilor și funcționarilor pentru cultivarea de legume.

Din păcate însă, numeroase comitete de întreprindere — printre care cel de la „Partizanul"-Bacău, nu sînt îndrumate de organizațiile de partid spre folosirea acestor mijloace. O serie de organe sindicale au tărăgănat săptămîni în șir difuzarea afișelor de popularizare a metodelor agrotehnice. De asemeni, ziarul „Munca", organ al C.C.S., a introdus cu întîrziere rubrica „Colțul legumicultorului".

O deosebită importanță are îndrumarea pe teren a legumicultorilor de către agronomi, tehnicieni ai sfaturilor populare sau ai gospodăriilor anexe ale întreprinderilor. Acum, cînd zeci de mii de muncitori și funcționari încep lucrările de grădinărit — mulți dintre ei pentru prima oară — este cît se poate de dăunător sistemul încetățenit la unele organe agricole de a lega pe agronomi de birou, folosindu-i la diferite lucrări administrative, împiedicîndu-i de a-și aduce astfel din plin aportul acolo unde nevoia acestora se face mult simțită, pe teren. La Iași, de pildă, sfatul popular orășenesc n-a antrenat pe proprii săi tehnicieni și n-a solicitat nici sprijinul specialiștilor de la Institutul Agronomic în vederea îndrumării pe teren a cultivatorilor de legume. Se impune crearea în cel mai scurt timp a unor comisii legumicole care să îndrume pe teren munca cultivatorilor.

Inlăturarea lipsurilor care dăinuie în domeniul cultivării legumelor pe loturi individuale depinde în mare măsură de îmbunătățirea îndrumării acestei acțiuni de către Direcțiunea generală a agriculturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, de organizarea unei evidențe operative a desfășurării lucrărilor și de urgentarea de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de către sindicate, a publicării unor broșuri cuprinzînd modul de folosire a parcelelor și indicații agrotehnice necesare cultivării legumelor.

O condiție hotărîtoare a succesului campaniei însămînțărilor de legume pe loturile individuale constă în intensificarea muncii politice de masă a organizațiilor de partid. Agitatorii au sarcina să popularizeze diferite metode agrotehnice, precum și rezultatele obținute de cultivatorii fruntași, să răspîndească broșurile cuprinzînd sfaturi agrotehnice, etc. Imbunătățirea cultivării de legume pe loturi individuale este o sarcină politică și economică de mare însemnătate în cadrul luptei pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Ar fi deosebit de folositor extinderea inițiativei Comitetului orășenesc București al P.M.R. și a Consiliului sindical regional București, care au organizat o consfătuire a legumicultorilor, activiștilor de partid și sindicali cu tehnicieni ai secțiilor agricole în vederea lămuririi principalelor reguli agrotehnice.

In Chemarea de 1 Mai 1954 a C.C. al P.M.R. se arată că muncitorii și funcționarii sînt chemați să contribuie la îmbunătățirea aprovizionării lor și a familiilor lor prin cultivarea de legume și zarzavaturi pe loturi individuale. Răspunzînd chemării partidului, organele de partid și de stat, sindicale și economice, muncitorii și funcționarii sînt hotărîți să asigure succesul acțiunii de cultivare a legumelor pe loturi individuale, mijloc însemnat de îmbunătățire a alimentației populației orașelor.

Festivitatea înmînării distincțiilor acordate unor oameni de știință și artă

Ieri 16 aprilie, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale înmînarea Ordinului Muncii academicianului Șt. Gh. Nicolau, academicianului Gala Galaction și unor oameni ai artei.

Au participat tovarășii: dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun, ministrul Culturii, Gh. Marussi, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. prof. P. Constantinescu-Iași.

Tov. Gh. Marussi a dat citire decretelor de decorare, după care tovarășul dr. Petru Groza a înmînat Ordinul Muncii cl. I-a academicianului St. Gh. Nicolau cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la naștere, pentru îndelungată activitate în învățămîntul medical superior și merite deosebit de valoroase pe tărîmul creației științifice, Ordinul Muncii cl. I-a academicianului Gala Galaction, cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la naștere și pentru merite deosebite în domeniul creației literare.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați pentru munca lor pe tărîmul înfloririi științei, culturii și artei noastre, urindu-le o activitate tot mai spornică în viitor.

Mulțumind pentru înalta distincție acordată, acad. Șt. Gh. Nicolau a spus printre altele: Această apreciere a modestelor mele merite pe tărîmul muncii științifice și pe tărîmul muncii sanitare m-a mișcat adînc. Voi continua cu aceeași rîvnă, cu același entuziasm și devotament să muncesc ca și pînă acum pentru ridicarea științei în țara noastră pentru ocrotirea sănătății poporului muncitor și pentru păstrarea păcii.

Acad. Gala Galaction, în cuvîntul său, a spus printre altele: Sînt fericit că bătrînețele mele au fost ajutate, onorate și sprijinite de Republica Populară Romînă prin conducătorii ei. Voi păstra mai departe recunoștința pe care le-o port. Mulțumind pentru înalta cinstire ce l-a fost adusă, acad. Gala Galaction a spus în încheiere: Vă încredințez că aceeași inimă, același dor de muncă și aceeași dragoste mă vor călăuzi și de aci înainte.

Totodată s-a înmînat Ordinul Muncii cl. II-a artistului emerit Fănică Luca cu ocazia împlinirii a 60 de ani de viață și pentru merite deosebite pe tărîmul dezvoltării artei populare din țara noastră; Ordinul Muncii cl. III-a — dirijorului Henry Selbing, directorul Filarmonicii de Stat din Sibiu și maestrului de concert Alfred Selmen, de la Filarmonica de Stat din Sibiu, cu ocazia împlinirii a 5 ani de la înființarea Filarmonicii de Stat din Sibiu și pentru merite deosebite în activitatea artistică.

(Agerpres)

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Primul grup electrogen de la termocentrala Sîngeorgiu de Pădure a intrat în funcțiune

TG MUREȘ (de la corespondentul nostru). — 12 aprilie 1954. Soarele coborîse de mult spre asfințit. Programul de lucru se terminase, dar constructorii și montorii termocentralei nu plecaseră acasă. Ei rămaseră alături de mecanicii și electricienii de serviciu, așteptînd momentul în care primul grup electrogen avea să înceapă să furnizeze curentul electric.

In sala de comandă, inginerul Titus Berinde — același om uscățiv și înalt care în seara zilei de 3 august 1952 se afla în sala de comandă a termocentralei Ovidiu II — împreună cu inginerul electrotehnician Maximilian Sergheevici Banski, efectuase un ultim control al instalațiilor electrice. Ioachim Birsan, șef de tură, stătea în fața celor 3 uriașe tablouri de comandă și nu-și putea lua ochii de la aparatajul de precizie construit în U.R.S.S.

...La ora 22 și 7 minute a fost pusă parțial în funcțiune — cu titlul de probă pentru 72 ore — termocentrala de la Sîngeorgiu de Pădure. Pe cablurile electrice a pornit curentul de înaltă tensiune, vestind victoria constructorilor termocentralei.

De la pornirea sa (12 aprilie, ora 22 și 7 minute) și pînă în prezent (15 aprilie, ora 22), turbogeneratorul nr. 1 funcționează cu exactitatea unui ceasornic. Aparatajul de precizie n-a semnalat pînă în prezent nici cea mai mică perturbație în funcționarea agregatelor termice și a celor electrice.

Turbogeneratorul nr. 1 de la termocentrala Sîngeorgiu de Pădure este cea mai puternică unitate energetică din țară, și de cel mai înalt nivel tehnic. Termocentrala funcționează pe baza unui combustibil foarte economic — gazele naturale.

Construcția a fost realizată — pe baza documentației și a proiectelor primite din Uniunea Sovietică — de întreprinderea „Energoconstrucția" din cadrul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice. Lucrările de montare au fost executate de colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri ai întreprinderii „Electromontaj" sub îndrumarea și cu ajutorul permanent al unui grup de ingineri și tehnicieni sovietici în frunte cu inginerul șef Goloveskin și inginerul Iacovlev, șeful grupului de tehnicieni sovietici.

La construcția termocentralei, la montarea și punerea în funcțiune a primului grup electrogen, s-au evidențiat printr-o muncă intensă inginerul electrotehnician Ion Purica și inginerul Dinulescu, inginerul chimist Margareta Meș, electrotehnicienii Vasile Costea, Hațegan Ariton, utemiștii Savlea Gheorghe, Belu Nicolae și mulți alții. Ei au înălțat un adevărat gigant energetic — mărturie a puterii creatoare a regimului democrat-popular. Odată cu termocentrala, au crescut, s-au călit și oamenii. Iată-l, de pildă, pe tînărul Mitrea Petre, fiu de țăran sărac. El, asemeni multor altor muncitori, s-a calificat pe șantierul termocentralei în meseria de mecanic montor.

Realizarea acestei unități energetice este o expresie vie a eforturilor depuse de oamenii muncii din patria noastră pentru a da viață planului de electrificare, inițiat și conceput de partidul nostru. Ea se datorește, înainte de toate, ajutorului frățesc pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, pentru realizarea planului de electrificare. Proiectele, precum și echipamentul uzinei — turbina cu instalațiile ei, camera de comandă, aparatele de mare precizie, aparatajul pentru laboratorul electric — au sosit din U.R.S.S., iar construcția și montarea uzinei s-au făcut sub directa îndrumare și cu ajutorul specialiștilor sovietici.

Termocentrala Sîngeorgiu de Pădure are o importanță deosebită atît pentru Regiunea Autonomă Maghiară cît și pentru întreaga economie națională. Așezată în inima Regiunii Autonome Maghiare, ea va aduce un aport deosebit în dezvoltarea economico-culturală a acestei regiuni pe care regimul burghezo-moșieresc a ținut-o în înapoiere. Ea va da posibilitatea exploatării imenselor bogății ale subsolului și va contribui din plin la dezvoltarea industriei și agriculturii în această regiune a patriei noastre.

Termocentrala Sîngeorgiu de Pădure constituie o nouă și puternică mărturie a preocupării partidului și guvernului de a dezvolta necontenit economia națională, de a ridica nivelul de viață al poporului.

Un sector fruntaș la mina Aninoasa

Pentru a întîmpina marea sărbătoare de 1 Mai cu noi succese în întrecerea socialistă, fiecare brigadă și sector de la mina Aninoasa și-au luat angajamente sporite în muncă. Ridicînd productivitatea muncii pe baza folosirii tehnicii noi și a utilizării depline a timpului de lucru, minerii și tehnicienii din sectorul IV au dat în prima decadă a lunii aprilie cu 20% mai mult cărbune peste plan. De asemeni, în această perioadă ei și-au depășit cu 25% planul la înaintări.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă și aplicînd metodele avansate de lucru, minerii din brigăzile conduse de fruntașii întrecerii socialiste Both Béla, Augustin Guran, Petru Nistor și alții, au reușit să extragă din abatajele lor zi de zi între 20 și 40 tone de cărbune mai mult decît prevederile planului.

Alături de minerii din abataje, — și tehnicienii sectorului IV desfășoară cu succes întrecerea pentru sporirea producției de cărbune și a productivității muncii. Printre tehnicienii care, în aceste zile, au acordat echipelor de mineri un sprijin sistematic se numără tov. Ion Jula, Petru Moiș, Teodor Bulea, Petru Chinda și alții. El au depus o muncă intensă pentru a crea condiții din ce în ce mai bune în vederea aplicării cu succes a metodei de eșalonare a pușcării.

In vederea antrenării în întrecere a unui număr cît mai însemnat de muncitori, organizația de partid din sectorul IV se ocupă temeinic de instruirea agitatorilor. Un rezultat concret al muncii desfășurate de agitatori îl constituie intensificarea colaborării dintre tehnicieni și muncitorii mineri. Subliniind aportul pe care-l aduce sporirea producției de cărbune pentru dezvoltarea celorlalte ramuri ale industriei noastre și deci pentru ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor, agitatorii arată minerilor importanța întrecerii socialiste, îndemnîndu-i să lupte cu forțe sporite pentru dobîndirea de noi și noi realizări în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai.

Agitatorii se preocupă de asemeni de extinderea experienței înaintate. Ca urmare a muncii de lămurire desfășurate de agitatori, de la 10 aprilie încă două brigăzi au început să lucreze după metoda graficului ciclic.

In întrecere patriotică

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Peste 200 țărani muncitori din comuna Frumușița, raionul Galați, s-au adunat, în ziua de 25 martie, la căminul cultural, din inițiativa organizației de bază, și au hotărît să cheme la întrecere patriotică pe țăranii muncitori din comunele Sivița și Scînteești în vederea terminării campaniei de însămînțări la 30 aprilie, cu 5 zile înainte de termenul stabilit. Țăranii muncitori din Sivița și Scînteești au răspuns la chemare. Organizația de bază din comuna Sivița desfășoară o vie agitație politică în rîndurile țăranilor muncitori. Agitatorii au fost împărțiți pe sectoare. Instruiți de către secretarul organizației de bază, agitatorii duc muncă de lămurire de la om la om, în fiecare duminică, în sectorul respectiv, iar în zilele de lucru la locul de muncă. Ei vorbesc țăranilor muncitori despre necesitatea tratării semințelor și despre importanța aplicării metodelor agrotehnice, informîndu-i totodată despre mersul întrecerii patriotice.

Agitatorii difuzează afișe cu caracter agricol, citesc țăranilor muncitori articole despre semănatul porumbului și cartofului în cuiburi așezate în pătrat și despre alte metode agrotehnice.

La gazeta de perete se publică articole despre importanța campaniei agricole, despre întrecerea patriotică. Pe tabla de onoare sînt popularizați fruntașii la însămînțări. Agitatorii au scris și au expus zilnic care îndeamnă pe țăranii muncitori să semene la timp, cu sămînță de cea mai bună calitate, să obțină recolte sporite la hectar.

Numeroși agitatori sînt fruntași în muncile agricole, dînd astfel exemplu celorlalți țărani muncitori. Agitatorii Drăgan Gheorghe, Bîgu Dionisie, Grigore Cobzeanu și alții au fost primii care au terminat de însămînțat culturile ce se seamănă timpuriu; ei au făcut la timp grăpatul culturilor de toamnă și au pregătit arături pentru semănatul culturilor din urgența II-a.

Pînă la 10 aprilie, țăranii muncitori din comuna Frumușița au terminat complet însămînțările din urgența I-a și sînt fruntași în întrecerea patriotică cu țăranii muncitori din comunele Sivița și Scînteești.

Patru S.M.T.-uri din regiunea Arad au îndeplinit planul muncilor de primăvară

ARAD (de la corespondentul nostru). Mecanizatorii de la S.M.T.-urile din regiunea Arad muncesc cu însuflețire pentru îndeplinirea la timp a muncilor agricole de primăvară. Ei s-au angajat să folosească graficul-orar, să îngrijească bine mașinile agricole și tractoarele și să facă numai lucrări de bună calitate.

In întîmpinarea zilei de 1 Mai, mecanizatorii de la mai multe S.M.T.-uri au obținut importante succese în muncă. Astfel, mecanizatorii de la S.M.T.-Gottlob au reușit ca pînă la data de 14 aprilie să îndeplinească planul muncilor de primăvară în proporție de 116,4%, cei de la S.M.T.-Sintana în proporție de 106,2%, cei de la Rovine în proporție de 101,4%, iar cei din Aradul Nou în proporție de 100,5 la sută.

La aceeași dată, mecanizatorii de la S.M.T.-Curtici realizaseră 88 la sută din planul muncilor de primăvară, cei de la S.M.T. din Sînicolaul Mare 85 la sută etc.

N. S. HRUȘCIOV împlinește 60 de ani

Tovarășului

NIKITA SERGHEEVICI HRUȘCIOV

Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Moscova-Kremlin

Cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață consacrată luptei pentru binele celor ce muncesc, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă adresează dumneavoastră, discipol credincios al lui Lenin și tovarăș de luptă al lui Stalin, un frățesc și călduros salut.

Poporul romîn, care pășește cu hotărîre pe calea deschisă de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, întărind necontenit prietenia și alianța indestructibilă ce-l unește cu poporul sovietic eliberator, vă dorește dumneavoastră, unui din cei mai eminenți constructori și conducători ai Partidului Comunist și ai Statului Sovietic, mulți ani de viață și de muncă rodnică pentru triumful cauzei comunismului și a păcii.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Festivalul filmului pentru sate

In întreaga țară se desfășoară „Festivalul filmului pentru sate", menit să prezinte țărănimii muncitoare o seamă de filme artistice și documentare și totodată să contribuie la răspîndirea celor mai înaintate metode de muncă pentru sporirea producției agricole și îmbunătățirea creșterii animalelor.

Festivalul filmului pentru sate — care va cuprinde cîteva mii de localități — se desfășoară în 65 cinematografe ale rețelelor de stat, 13 cinematografe sindicale, în 341 cinematografe ale căminelor culturale, precum și cu ajutorul a peste 50 caravane cinematografice.

Festivalul filmului pentru sate a început în luna februarie a.c., iar în numeroase localități s-a desfășurat și în zilele viscolului. Astfel, învingînd greutățile, țăranii muncitori din comuna Romanești, regiunea Craiova, au croit drum printre nămeții de zăpadă, înlesnind unei caravane cinematografice să poposească la gospodăria agricolă de stat din comuna lor. Peste 250 de muncitori și țărani muncitori, printre care utemiștii Alexandru Pușcașu, Maria Negre și Mihai Cojocaru, care în timpul viscolului au adus o mare contribuție în munca de deszăpezire, mecanicul Gh. Damian ș. a., au ascultat cu interes conferința „Însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat a leguminoaselor și prășitoarelor" și au vizionat jurnalul agricol „Metoda plantării și semănării culturilor agricole în cuiburi așezate în pătrat", precum și filmul „Tsui Kong".

La căminul cultural din comuna Oituz, regiunea Bacău, numai la o singură reprezentație cu filmul „Cînd trandafirul înflorește" au participat aproape 350 de țărani muncitori. Filmul a fost precedat de un program artistic dat de echipa căminului cultural.

Peste 27.000 de oameni ai muncii din regiunea Oradea au vizionat filmele care au rulat la cinematografele căminelor culturale din comunele Ceica, Săcuieni ș.a. și pe cele prezentate de caravanele cinematografice.

De un mare succes se bucură filmele românești „Mitrea Cocor" — care numai în cadrul festivalului este difuzat în 20 de copii — „In sat la noi", precum și filmele sovietice printre care se numără „Secerișul" „Cazacii din Kuban", „Cavalerul stelei de aur" și altele.

Festivalul filmului pentru sate constituie o importantă manifestare în cadrul activității cultural-educative care se desfășoară la sate. Comisiile regionale și raionale de organizare care au luat ființă în cadrul sfaturilor populare au datoria să asigure o bună desfășurare a festivalului, să acorde o mare atenție respectării programării filmelor, precum și bunei funcționări a aparatelor de proiecție din cinematografele de stat, de la căminele culturale și ale caravanelor.

Organele de partid și de stat sînt chemate să acorde tot sprijinul pentru ca Festivalul filmului pentru sate să se desfășoare în cele mai bune condițiuni.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești Nr. 16 (284)

Cuprinde:

Articol de fond: Leninismul — puternică armă ideologică a partidelor comuniste și muncitorești.

* * * Popoarele lumii cer interzicerea armei atomice și cu hidrogen.

V. Krutina: Marea forță vitală a ideii leniniste a alianței dintre clasa muncitoare și țărănime.

Maurice Thorez: A 50-a aniversare a ziarului „L'Humanité".

André Stil: Vocea națiunii franceze.

Knut Bäckström: Pentru unitatea rîndurilor clasei muncitoare din Suedia.

N. Laurent: O politică de șantaj și amenințări războinice.

Jan Marek: Note politice: Poporul Pakistanului respinge politica de cîrdășie cu agresorii americani.

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

La ordinea zilei

DIFUZAREA CĂRȚII AGROTEHNICE

Răspîndirea metodelor înaintate de muncă în rîndurile țărănimii muncitoare, popularizarea regulilor agrotehnice, au o însemnătate hotăritoare în bătălia pentru creșterea producției agricole. De un mare folos în această direcție sînt cărțile și broșurile agrotehnice, precum și celelalte materiale tipărite de editurile noastre cu scopul de a-i ajuta pe oamenii muncii de la sate în lupta lor pentru obținerea unor recolte bogate. Numai în Editura agro-silvică de stat, de pildă, numărul cărților și broșurilor agrotehnice apărute în primul trimestru al anului acesta a crescut de peste șapte ori față de aceeași perioadă a anului trecut.

A face ca aceste cărți și materiale de popularizare să ajungă — în timpul cel mai scurt — în mîinile celor cărora le sînt adresate, constituie o sarcină de o deosebită însemnătate politică.

Există însă organe de partid și de stat, activiști care, avînd datoria de a asigura sau controla difuzarea operativă a cărților și a materialelor de agitație pentru campania agricolă (afișe, conferințe etc.), nu acordă acestei sarcini atenția cuvenită, dau dovadă de lipsă de răspundere politică.

Manifestînd o inadmisibilă nepăsare față de problema difuzării materialelor destinate satelor din regiune, tov. Șt. Bărbuceanu, șeful secției agrare a Sfatului popular regional Craiova, a lăsat să zacă zile întregi un pachet cu asemenea materiale, fără a se osteni măcar să vadă ce conține. Dezinteresul față de difuzarea cărții agrotehnice s-a răsfrînt și la organele în subordine. Căci, vorba rominului: „cum e sacul, așa-i și petecul". Astfel, la Sfatul popular al comunei Lăcusteni, raionul Oltețu (Craiova), s-a găsit stocată o cantitate însemnată de broșuri cu titlul „Reguli minime agrotehnice pentru cultura legumelor", sosite acolo anul trecut.

De asemenea, secția agrară a Sfatului popular regional Bîrlad a tărăgănat difuzarea unei însemnate cantități de afișe privind iarovizarea cartofilor, iar în regiunea București, la cooperativele din comunele Naipu, Cornetu (raionul Mihălești) s-au găsit stocate, în rafturi dosnice, un număr însemnat de cărți și broșuri față de care gestionarii respectivi manifestă cea mai crasă nepăsare. În legătură cu difuzarea cărții prin cooperative trebuie subliniat că, în general, uniunile regionale și raionale ale cooperativelor de aprovizionare și desfacere (URCAD) — nesatisfăcător îndrumate de către Centrocoop — continuă să aibă o atitudine birocratică față de această problemă.

Se manifestă lipsuri și în activitatea centrelor de librării și difuzare a cărții, care — ca în cazul CLDC regional București — provoacă întîrzieri în difuzarea unora dintre cărțile destinate țărănimii muncitoare. S-ar putea, de asemenea, cita exemple de repartiții greșite, stocări etc.

Un rol însemnat în îmbunătățirea muncii de difuzare a cărților și a celorlalte materiale destinate țărănimii muncitoare îl revine Ministerului Agriculturii și Silviculturii care, prin Direcția generală a propagandei agricole, trebuie să combată întîrzierile existente încă în editarea acestor cărți și materiale și să colaboreze la repartizarea lor, ținînd seama de specificul fiecărei regiuni în parte.

A sosit de mult timpul să se înțeleagă limpede că birocratismul, tărăgănarea, nepăsarea față de difuzarea cărții agrotehnice la sate constituie un fenomen dăunător, care lovește direct în interesele luptei pentru sporirea producției agricole.

Comitetele regionale și raionale de partid, organizațiile de partid din cadrul CLDC și URCAD, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și raionale sînt datoare să analizeze situația difuzării și popularizării cărții agrotehnice și să ia fără întîrziere măsuri operative pentru lichidarea lipsurilor, exercitînd pe viitor un control permanent în acest sector de activitate.

Să ne îndeplinim angajamentele în cinstea zilei de 1 Mai!

Convorbirea agitatorului Gheorghe Stănescu cu un grup de muncitori din secția montaj-semănători de la uzinele „Semănătoarea" din Capitală

Zilele trecute, tov. Gheorghe Stănescu a invitat un grup de muncitori din secția sa să participe la o convorbire despre întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai. Agitatorul s-a pregătit din timp pentru convorbire: a citit chemarea colectivului uzinelor „7 Noiembrie" din Craiova, a studiat din nou angajamentele pe care și le-a luat colectivul uzinelor „Semănătoarea" ca răspuns la această chemare, a stat de vorbă cu tehnicienii asupra posibilităților secției montaj-semănători.

Convorbirea s-a ținut după terminarea primului schimb și n-a durat mai mult de treizeci de minute.

Întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai — a spus el — mobilizează întreg colectivul uzinei noastre în lupta pentru înfăptuirea politicii partidului, politică menită să asigure ridicarea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc. Acum, partidul pune un accent puternic pe dezvoltarea agriculturii. Noi putem și trebuie să dăm un sprijin serios dezvoltării agriculturii. Colectivul nostru este dator să dea agriculturii cît mai multe mașini și piese de schimb, cu ajutorul cărora țăranii muncitori să poată ridica producția agricolă la hectar. În felul acesta contribuim la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse agricole, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Cum putem face acest lucru? Trebuie să ne îndeplinim angajamentele ce ni le-am luat. Și agitatorul a reamintit amănunțit angajamentele luate de colectivul uzinelor „Semănătoarea" în cinstea zilei de 1 Mai.

„Se pune acum întrebarea — continuă agitatorul — ce trebuie să facem noi cei din secția montaj-semănători pentru a contribui, alături de muncitorii și tehnicienii din celelalte sectoare ale uzinei, la îndeplinirea acestor angajamente?

Eu cred, tovarăși, că lucrul principal este să dezvoltăm întrecerea socialistă. Fiecare tovarăș la locul său de muncă trebuie să simtă răspundere pentru îndeplinirea angajamentelor pe întreaga uzină. Realizările izolate ale cîtorva muncitori nu ne pot duce la victorie. Fiecare din noi trebuie să ne îndeplinim și să depășim sarcinile de plan zilnic, să luptăm pentru îmbunătățirea calității produselor, pentru realizarea de economii cît mai însemnate, să ne însușim și să aplicăm metodele cele mai înaintate de lucru.

Să vedem, este oare posibil acest lucru în secția noastră? Eu sînt convins că da. La noi în secție sînt încă multe rezerve interne, multe posibilități pentru a mări productivitatea muncii. Numai că fiecare din noi trebuie să se gîndească bine, să le descopere și să le folosească. În mod concret, eu vă propun, tovarăși, să formăm în secția noastră brigăzi pe subansamble, ceea ce va face să evităm asalturile în producție. De asemenea, propun ca, pentru îmbunătățirea calității produselor, fiecare reper să fie lucrat și controlat pe faze de fabricație, în așa fel încît să corespundă din punct de vedere calitativ.

Tovarăși, dacă vrem ca lucrul să meargă bine și să ne îndeplinim angajamentele, trebuie să întărim disciplina în muncă. Din păcate, în secția noastră mai sînt tovarăși ca Ion Dinu, Ioan Petre și alții care lipsesc nemotivat. Aceasta creează greutăți întregului colectiv și se răsfrînge asupra cîștigului lor propriu. Luna trecută, de pildă, secția noastră a fost încărcată cu un procent mare de ore suplimentare din pricina absențelor nemotivate care au creat goluri în producție și au contribuit la nerealizarea sarcinilor de plan.

Este timpul ca tovarășii care lipsesc nemotivat să simtă din plin dezaprobarea noastră. N-avem dreptul să fim nepăsători față de chiulangiii care ne împiedică în muncă. Trebuie să le explicăm cu stăruință cît de mare este răul pe care-l cauzează fabricii, poporului și lor înșiși prin atitudinea lor înapoiată, să-i ajutăm să înțeleagă că interesele lor proprii și ale întregului popor cer să-și schimbe comportarea".

Agitatorul întrebă apoi pe ascultători: „Ce părere aveți, tovarăși, despre cele ce v-am spus?"

„Eu sînt de acord cu propunerile făcute de tovarășul Stănescu — a spus muncitorul Gh. Cristea. Cred că întreg colectivul secției noastre trebuie să le sprijine. Eu vreau să ridic aici și problema economiilor de materie primă și de materiale, asupra căreia partidul ne atrage în mod deosebit atenția, și să arăt că și noi putem face economii însemnate. De pildă, dacă am folosi în întregime electrozii pentru sudat electric am realiza zilnic o economie de peste 15 m. electrozi. Cu aceasta am putea suda piesele la două semănători. Trebuie să-i lămurim pe toți asupra acestui lucru. Nu putem accepta ca tov. Ivan Cornel de pildă, să iroasească cîte 5—10 cm. din fiecare electrod, aducînd în felul acesta pagube întreprinderii și deci nouă tuturor".

„Și eu susțin propunerile făcute aici — interveni tov. Trandafir Cristea. Vreau să atrag însă atenția că eforturile noastre trebuie îmbinate cu eforturile întregului colectiv al întreprinderii. Altfel, angajamentele vor rămîne numai pe hîrtie. Pentru aceasta eu propun să cerem prin direcțiune, prin organizația de partid și prin comitetul de întreprindere ca muncitorii și tehnicienii din celelalte secții — de la strungărie, preparat și turnătorie — să ne trimită piese de bună calitate și la timp, nu așa cum s-a întîmplat în luna aceasta, cînd pînă în ziua de 6 nu sosiseră carcasele prevăzute și de aceea n-am putut îndeplini planul. Și mai este o lipsă în secția noastră care aduce pagube mari — continuă el. În brigada de carcase, fiecare tovarăș rebutează lunar cîte 15—20 bucăți carcase. Aceasta înseamnă că în fiecare lună se face o mare risipă de materiale, încărcîndu-se astfel prețul de cost al produselor. Dacă am depune o muncă stăruitoare pentru lichidarea rebuturilor, am putea da mai multe produse de bună calitate și fiecare muncitor și-ar mări simțitor cîștigul".

Au luat cuvîntul și alți muncitori, care au făcut propuneri prețioase și și-au exprimat hotărîrea de a munci cu mai mult elan pentru îndeplinirea la timp a angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai.

În încheierea convorbirii, agitatorul a explicat pe scurt muncitorilor importanța zilei de 1 Mai — sărbătoarea oamenilor muncii din întreaga lume — și i-a chemat ca, în cinstea acestei mărețe sărbători, să-și intensifice eforturile în întrecerea socialistă, să pună în aplicare propunerile ce s-au făcut.

„Îndeplinind cu succes angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai — a spus agitatorul — vom contribui la înfăptuirea Hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953, la ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate".

In preajma celei de a 5-a aniversări a mișcării mondiale pentru pace

La 20 aprilie se împlinesc cinci ani de la primul congres al partizanilor păcii, care s-a desfășurat simultan la Paris și Praga.

În țara noastră, întîmpinarea celei de a cincea aniversări a mișcării mondiale pentru pace va fi un nou prilej pentru intensificarea muncii comitetelor de luptă pentru pace, în vederea informării și lămuririi maselor largi de cetățeni asupra evenimentelor internaționale actuale, asupra documentelor recentei sesiuni a Biroului Consiliului Mondial al Păcii și în special asupra propunerilor U.R.S.S. privind asigurarea securității colective în Europa, menținerea și consolidarea păcii în întreaga lume.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a luat inițiativa de a sărbători în mod deosebit acest eveniment. În București va avea loc o adunare festivă la care vor lua cuvîntul membri ai Consiliului Mondial al Păcii din țara noastră. De asemenea, se vor organiza adunări publice în orașele Iași, Cluj, Craiova, Timișoara și Tg. Mureș.

Comitetele de luptă pentru pace regionale, raionale și din întreprinderi, instituții, cartiere și sate, în colaborare cu organizațiile de masă, vor organiza în cluburi, colțuri roșii, biblioteci, cămine culturale, sfaturi ale păcii din cartiere și sate, la stațiile de radioamplificare și radioficare etc. conferințe cu tema „A cincea aniversare a mișcării mondiale pentru pace".

De asemenea, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. va edita cu acest prilej o serie de materiale.

(Agerpres)

—o—

Campionatul mondial de șah

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Cea de a 14-a partidă a meciului de șah pentru titlul mondial dintre Botvinik și Smislov i-a adus din nou la egalitate pe cei doi mari maeștri.

Jucînd cu albele, Botvinik a început partida prin mutarea pionului din fața damei. Ca răspuns, Smislov a ales apărarea indiană regelui, o variantă foarte complicată. Încă de la început, lupta a devenit foarte ascuțită. La mutarea a 10-a, Smislov a recurs la o continuare rar aplicată în ultimul timp. Cedînd turnul pentru cal și pion, el a creat amenințări serioase pe aripa regelui advers. În continuare, Smislov a lansat o ofensivă decisivă împotriva poziției regelui alb. La mutarea a 54-a, Botvinik a fost silit să cedeze. Scorul a devenit astfel din nou egal: 7-7.

Partida a 15-a se joacă la 17 aprilie.

—o—

Semnarea unui Protocol comercial și de plăți cu Islanda

În urma tratativelor duse de delegația comercială a Republicii Populare Romîne la Reykjavik s-a semnat la data de 13 aprilie a.c. un Protocol comercial și de plăți între Republica Populară Română și Islanda.

Pe baza acestui Protocol, Islanda va livra: pește sărat și congelat, heringi sărați și congelați și conserve de pește.

Republica Populară Română va livra: geamuri, sticlărie, felinare de vînt, sare, produse chimice, cherestea și ciment.

(Agerpres)

Intr-unul din orașele țării

Trenul își zmuci brusc lanțul vagoanelor și, în șuierul prelung al locomotivei, opri în stație...

Rîmnicu-Sărat... O gară mică cu peronul înțesat de lume...

Pe bulevardul larg, mărginit de tei înalți, bătrîni, pășesc grăbiți trecătorii. Gospodinele au pornit-o de dimineață la piață, muncitorii la lucru, iar norodul mărunt al copiilor — către școli. Circiumile de lîngă gară, odinioară loc de popas al cheflilor — au dispărut. Nu mai sînt nici maidanele pe care se jucau copii zdrențăroși și flămînzi. În locul lor au apărut grădinițe, s-au tăiat străzi drepte, frumoase.

Cum mergi spre centru, zărești clădirea mare, albă și curată, a spitalului și vechea clădire a liceului comercial, unde se află acum grupul școlar agricol.

Pe poarta larg deschisă intră cîțiva tineri. Alții îi ajung din urmă.

— Absolvenții — spune un bătrîn înalt, adus din spate, privind îndelung după el. Au azi examen de sfîrșit de an. Sînt în anul IV. De-acum vor merge la practică pe la gospodăriile agricole de stat de prin împrejurimi. Mîine... viitori agronomi...

Cutreerînd străzile micului oraș de provincie, întîlnești nenumărate transformări înfăptuite în anii regimului democrat-popular.

În centrul orașului se înșiruiau odinioară prăvăliile marilor negustori — „La Leon", „La Costică Drugescu", „La Mireasa", de unde se aproviziona „protipendada" orașului.

Pe strada principală, alături de magazinele luxoase, întîlnești localurile de petrecere ale bogătașilor și oficialităților tîrgului ca „Europa" și „Biruința", loc de întîlnire al mardeiașilor diferitelor partide politice.

Vechii „edili" ai orașului aveau grijă să-și paveze trotuarul din fața casei lor. Pe restul străzilor intrai în glod și te împiedicai la tot pasul de gropi și hîrtoape. Tîrgul lăsat în părăsire își trăia mai departe viața lui monotonă și cenușie, viața tipică a unui oraș de provincie pe vremea burgheziei.

Furtuna războiului și-a lăsat urmele și în Rîmnicu-Sărat. Urmărite de bravii ostași sovietici, hoardele hitleriste în retragerea lor au pricinuit multe distrugeri orașului. Dar oamenii muncii, în frunte cu comuniștii, au vindecat rănile războiului, au reparat distrugerile, au muncit pentru dezvoltarea orașului lor. În oraș se înalță acum un frumos monument al Eroilor Sovietici. Florile pe care cu mîini ploase le așează aici rîmnicenii sînt un semn de dragoste și recunoștință față de glorioșii eliberatori ai patriei noastre, ostașii sovietici.

Au trecut ani. Centrul orașului s-a transformat mult. S-au deschis magazine de stat cu produse alimentare, textile, confecții, încălțăminte etc. Alți oameni sînt azi cumpărătorii.

Pe drumul spre grădina publică se află un restaurant mare, cu ferestre largi. E restaurantul „Muncitorul".

Înăuntru, mesele albe, frumos rînduite, își așteaptă oaspeții. Mai ales seara, sala spațioasă se umple de lume. Muncitori de la fabrica „1 Mai" se întîlnesc cu cei de la fabrica de țigarete sau de la cooperativele meșteșugărești care s-au înființat în oraș.

Locuitorii orașului folosesc azi altfel ceasurile lor de odihnă: preferă cinematograful, biblioteca, dar și competițiile sportive care se desfășoară pe stadionul „23 August".

Rîmnicenii ascultă cu deosebit interes știrile transmise prin stația de radioficare, înființată în oraș. Unele din aceste știri vorbesc despre succesele obținute de oamenii muncii din întreprinderile orașului în lupta pentru realizarea cît mai multor bunuri de larg consum.

★

Mă îndrept spre fabrica „1 Mai". Printre pomi înmuguriți zăresc un grup de clădiri cu geamuri largi.

— Aici a fost în urmă cu ani întreprinderea „Confecția" — povestesc muncitorii. Pe-atunci, femeile nevoiașe de prin mahalale veneau minate de foame și lipsuri să ceară de lucru. Pentru un salariu de mizerie, coseau zile și nopți în șir, în condiții neomenești, măcinîndu-și sănătatea. Dar anii de-atunci, anii stăpînirii patronilor, s-au dus. Amarul acelor vremi a rămas doar o amintire a noastră, a celor care trăim azi tot aci, o altfel de viață.

În ultimii ani, fabrica a fost mecanizată. Și oamenii lucrează cu drag, eliberați de exploatare, de jaful patronilor.

— Mă străduiesc să economisesc cît mai mult material, dar în același timp să lucrez și repede și mai bine — spune Dumitru Gheorghe, un tînăr scund, negricios, cu ochi vioi. În vorbele lui recunoșteai omul îndrăgostit de meseria sa.

— Noi am economisit în 2 luni mai bine de 1.900 m. de materiale, din care s-au confecționat peste 230 salopete, combinezoane, paltoane — continuă el...

Am aflat de la alți muncitori că Dumitru Gheorghe, de la secția de croit, este unul din fruntașii fabricii, că pentru rodnica activitate obștească pe care o desfășoară și pentru dragostea cu care călifică pe muncitorii mai tineri se bucură de stima tovarășilor săi, care l-au propus deputat în Sfatul popular raional.

— Veniți să vedeți și creșa fabricii — mă invită un muncitor. Am pornit într-acolo. Cînd am ajuns la creșă, micuții se jucau voioși în pătucurile lor. Grijulie ca o mamă, sora Maria Nestorescu nu-i pierdea o clipă din ochi.

— În clădirea de alături este căminul nostru de zi — îmi spuse ea. Am mers și acolo. Cît timp mamele lucrează, copiii lor sînt îngrijiți aci de surori și de educatoare. Copiii abia luaseră masa. Jucăriile rînduite într-un colț își așteptau stăpînii.

...E seară. S-au aprins luminile și la casa de cultură raională. Cîțiva elevi au zăbovit un timp în bibliotecă. După ce și-au ales cărțile preferate, s-au îndreptat spre sala spațioasă, unde se adunaseră membrii cercului literar „Alexandru Vlahuță". Printre ei sînt profesori, elevi și muncitori. În cadrul cercului literar se discută adesea încercările literare ale membrilor cercului. Un vînzător de la un magazin de stat a terminat de scris o nouă piesă de teatru, care se va discuta în curînd în cadrul cercului. El a mai scris o piesă pe care se pregătește s-o prezinte un ansamblu local. Pentru stimularea tinerelor talente, s-a organizat un concurs cu tema „1 Mai", concurs prevăzut cu premii pentru cele mai bune lucrări în versuri sau proză. În cadrul cercului literar se țin diferite conferințe. Tot la casa de cultură raională s-a înființat o orchestră de muzică populară și se va organiza și o echipă de dansuri românești și sovietice.

...La sfatul popular, gospodarii orașului se sfătuiesc asupra lucrărilor ce trebuie executate pentru buna întreținere și înfrumusețarea orașului. Mai sînt încă străzi de reparat și pavat, spații verzi și parcuri de reamenajat, o serie de lucrări pentru întreținerea locuințelor de executat. Cetățenii orașului și-au dat și-și vor da și de data aceasta contribuția la executarea acestor lucrări.

Prin munca lor harnică fața micului oraș de provincie se schimbă mereu în bine.

M. POPA

Poporul Vietnamului este stăpîn în casa sa*)

Mărturia ziarului burghez „Le Monde" din Franța

In prezent, presa burgheză, îndeosebi cea franceză și americană, relatează pe larg despre bătălia de la Dien-Bien-Fu, unde Armata Populară Vietnameză a încercuit o parte însemnată a corpului expediționar francez din Indochina. (Potrivit datelor publicate de săptămînalul francez „Observateur", sînt încercuiți 13.000 soldați și ofițeri).

Observatorii mai clarvăzători își dau totuși seama că „drama de la Dien-Bien-Fu", căreia presa burgheză îi închină pagini întregi, reprezintă doar un episod ce ilustrează situația fără de nădejde a intervenționiștilor. Deocamdată trupele franceze, încercuite la Dien-Bien Fu, continuă să se împotrivească cu disperare; pe tot restul teritoriului Indochinei popoarele din Vietnam, Patet-Lao și Khmer continuă cu energie crescîndă lupta lor de eliberare națională, pășind din victorie în victorie.

In asemenea împrejurări provoacă la Paris o îngrijorare deosebită situația din delta Tonkinului, aflată în partea de nord a Vietnamului. Delta Tonkinului, formată printr-o împletire curioasă a brațelor rîurilor ce se varsă în golful Tonkinului, este inima Indochinei. Ea este regiunea cea mai populată a Vietnamului: aici se află 6400 sate și o serie de orașe mari. Delta este principala regiune producătoare de orez din țară. Ea hrănește nu numai întreaga Indochină, dar și alte regiuni ale Asiei. In numerele din 5 și 6 aprilie, ziarul francez „Le Monde" a publicat, sub semnătura corespondentului său special în Indochina, Robert Guillen, un amplu articol al cărui text prescurtat îl redăm mai jos. Din acest articol reiese că, cu excepția unor mici porțiuni de teritoriu, întreaga această regiune importantă a Vietnamului se găsește astăzi sub controlul Republicii Democrate Vietnam.

Guillen, care nu-și ascunde dușmănia față de Republica Democrată Vietnam, nu este în stare să înțeleagă cauzele reale ale înfrîngerii colonialiștilor francezi în regiunea deltei și a succeselor Armatei Populare Vietnameze. El încearcă să prezinte lucrurile în așa fel ca și cum în Indochina războiul s-ar desfășura între două părți beligerante, privite cu totul abstract, fără a avea vreo legătură cu țara în care el nu vede decît un cîmp de luptă. Se acordă o mare atenție enumerării și numerotării diviziilor, regimentelor și batalioanelor Armatei Populare care ar acționa în regiunea deltei Tonkinului. Mult mai puțină atenție acordă autorul prezentării luptei ce se desfășoară în această regiune ca o luptă de eliberare națională a întregului popor, deși îi scapă și unele mărturisiri semnificative, ca bunăoară că Armata Populară Vietnameză este invincibilă tocmai pentru că „soldații ei luptă la ei acasă" și se simt „stăpîni pe situație".

Cu toate acestea, datele culese de corespondentul special al ziarului „Le Monde" sînt de deosebit interes pentru cititorul sovietic, prin faptul că reprezintă mărturii ale unui observator care deși nu simpatizează cîtuși de puțin mișcarea de eliberare națională din Indochina, este totuși nevoit să recunoască uriașele ei succese.

★ ★ ★

In articolul corespondentului special al ziarului „Le Monde" se spune:

Lupta vizibilă de la Dien-Bien-Fu n-a contribuit deloc la slăbirea luptei invizibile din delta Tonkinului. Dimpotrivă. Această luptă invizibilă despre ale cărei peripeții se vorbește numai rar în titlurile ziarelor se intensifică și nu este un secret pentru nimeni că pierdem aici, pe zi ce trece, tot mai mult din teritoriu...

Nici un război n-a creat o situație atît de paradoxală ca aceea ce se observă acum în deltă. Este îndeobște cunoscut că delta deține în Indochina o poziție cheie, că o mare parte a eforturilor noastre militare urmărește menținerea pozițiilor din această regiune și că avem în interiorul deltei o parte însemnată a forțelor franco-vietnameze [1]).

Totuși, e mai puțin cunoscut faptul că fiecare din aceste situații se pot referi în egală măsură și la Vietmin [2]). Se poate afirma că delta reprezintă cea mai importantă bază a Vietminului în Indochina, că Vietminul ține acolo o parte din trupele sale cele mai bune, că ea constituie cîmpul principal al activității sale politice și militare și, în sfîrșit, că delta îi asigură o parte însemnată a resurselor sale umane, îi pune la dispoziție orez, se ocupă de aprovizionarea lui. Din regiunea deltei provin cadrele lui politice.

„Harta ciupită de vărsat"

Vietminul se găsește nu numai în jurul deltei, ci și pe teritoriul ei...

La statul major din Hanoi există o hartă a deltei, care înfățișează amănunțit regiunile controlate de Vietmin. Culoarea roșie indică regiunile Vietminului, cea albă regiunile ce se află sub stăpînirea administrației vietnameze [3]).

Culoarea roz reprezintă teritoriile îndoielnice. Oricine își aruncă privirea pe această hartă trece printr-un șoc: aproape toată harta este roșie.

E adevărat, aceasta e o hartă politică și nu una militară. Prin întinsele teritorii roșii care colorează aproape toată harta în roșu pot să treacă unitățile noastre mobile. Dar Vietminul este acolo stăpînul, reprezentanții administrației vietnameze [4]) nu se încumetă niciodată să apară pe acolo, ei se mențin cu greu în regiunile „roz", care noaptea aparțin dușmanului. Printre aceste mari pete roșii, pe hartă abia se întrezăresc cîteva coridoare „albe" sau „roz": acestea sînt liniile noastre de comunicație și cîteva insulițe, adică orașele ce se găsesc în mîinile noastre, toate înconjurate de marea Vietminului. In general, culoarea albă... nu ocupă nici un sfert din hartă.

Harta are un aspect atît de urît, încît seamănă cu o bucată de stofă mîncată aproape în întregime de molii și de aceea denumirea de „hartă ciupită de vărsat" sub care e cunoscută nu stîrnește mirare.

Ce deținem noi însă în deltă? La începutul lui martie noi am avut în mîinile noastre, mai mult sau mai puțin ferm, trei unghiuri din marele triunghi, și în primul rînd unghiul de nord-vest, care pătrunde în regiunea muntoasă...

Tot restul deltei este „putred". In general, noi deținem aci patru sau cinci linii

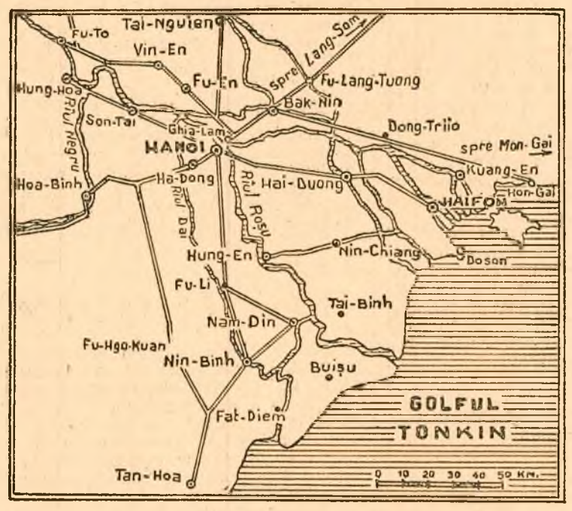

mari de comunicație, care se răsfiră în formă de stea de la Hanoi în următoarele direcții: Hanoi—Son-Tai, Hanoi—Fu-Lang-Tuong, Hanoi—Fat-Diem, trecînd prin Fu-Li, Nam-Din și Nin-Bin (acest drum formează un zig-zag, deoarece drumul drept nu poate fi folosit) și, în sfîrșit, artera de însemnătate vitală Hanoi-Haifon. Între aceste căi principale există cîteva drumuri de legătură dar, în ultimele trei-patru luni, ele pot fi folosite numai cu greu...

Noi... controlăm numai vreo treizeci din cele șapte sute de sate din provincia Tai-Bin, care este cea mai populată și cea mai bogată. In provincia Hung-En, din circa cinci sute de sate, noi controlăm treizeci. Din numărul total de 6.400 de sate se află sub controlul efectiv al administrației vietnameze [5]), apărate de armatele noastre, mai puțin de 1.500 de sate...

Delta pierdută de două ori

Cum am ajuns noi într-o asemenea situație? Războiul de neînțeles de pe teritoriul deltei merită să reamintim istoria lui, care este puțin cunoscută.

In 1947 armata noastră, care suferea lipsă în forțe umane, se afla în fața următoarei alternative: ori să pună din nou stăpînire pe deltă, ori să cucerească regiunea muntoasă și frontiera cu China. Noi am ales regiunea muntoasă încercînd să ne convingem că vom desființa Vietminul dacă „îl vom înconjura în mijlocul cîmpurilor de orez".

Și iată că am pornit spre munți... De acest prilej s-a folosit însă Vietminul...

Ne-am dat seama de pericol și am schimbat politica noastră cu scopul de a ne întoarce în deltă. Nu era încă prea tîrziu. Vietminul nu se statornicise încă atît de ferm cum a făcut-o mai tîrziu...

Pas cu pas am recucerit delta pierdută. In anii 1949 și 1950 ne-am consolidat succesele... Din Hanoi persoanele civile puteau să călătorească fără nici un pericol în toate direcțiile. Era vremea fericită despre care ele visează și acum...

Toamna anului 1950 a fost marcată prin catastrofa de la Kao-Bang [6]). ...Războiul se transformă într-un război adevărat... A sosit atunci generalul Delattre. Crearea de unități mobile a salvat situația, dar această măsură a fost înfăptuită în dauna posturilor pe care am fost nevoiți să le abandonăm...

Vietminul și-a început activitatea pătrunzînd adînc în sate. Mai mult, i s-a ivit o ocazie neașteptată în legătură cu operația de la Hoa-Binh [7]). Pe noi ne-a atras din nou regiunea muntoasă și de îndată delta a început să ne lunece din mînă...

...Treptat, din martie pînă în octombrie 1952, miliția vietnameză [8]), turnurile și posturile noastre de pază au fost nimicite pretutindeni, cu excepția unghiului de nord al deltei... In jurul orașului Hanoi, regiunea Ghia-Lam, au fost pierdute pe rînd 30 de posturi...

La sfîrșitul anului 1952, are loc al treilea eveniment cu adevărat clasic (o nouă ilustrare a acestuia este operația de la Dien-Bien-Fu).

Regiunea muntoasă a atras din nou trupele din deltă. Este vorba de cunoscuta luptă de lîngă Na-Sam, care a ținut în loc batalioanele noastre, rezervele mobile, aviația noastră...

Începînd din ianuarie 1953, se duce de ripă munca depusă de noi în cursul celor 4 luni precedente. Vietminul își mărește numărul bazelor din deltă... El se instalează acolo cu atît mai solid, cu cît fiecare sat a fost de două ori martor al înaintării și retragerii trupelor noastre, ceea ce a provocat o puternică vrăjmășie a populației față de ele...

Incepînd din toamna anului 1952 și pînă spre sfîrșitul anului 1953 am pierdut încă 600 de sate...

Ca și în timpul luptelor de lîngă Hoa-Binh și Na-Sam în anul 1954 am fost din nou nevoiți să retragem de pe teritoriul deltei unități ale trupelor noastre pentru a le trimite în regiunea muntoasă. Operațiile, efectuate departe de deltă, lîngă Dien-Bien-Fu, apoi lîngă Luang-Prabang, apoi din nou lîngă Dien-Bien-Fu, înghit rezervele noastre, țin în loc cele mai bune trupe ale noastre (parașutiștii, legiunea străină), abat atenția aviației noastre... Vietminul începe cu o nouă forță ofensiva sa invizibilă în 6000 de sate. Situația se înrăutățește pe zi ce trece...

Vietminul în deltă

La începutul actualei campanii, Vietminul își ține aproape toate trupele sale regulate în jurul deltei Tonkinului. Aceasta din urmă era literalmente asediată de cinci divizii inamice.

Șase luni mai tîrziu, toate aceste divizii, cu excepția uneia, s-au ivit la Dien-Bien-Fu. De acum încolo, pentru deltă nu mai există primejdie dinafară. Dar înseamnă oare aceasta că primejdia a trecut?..

In nici un caz, ci dimpotrivă. Situația din marele triunghi al cîmpurilor de orez n-a fost niciînd mai alarmantă ca acum. Cum se explică acest paradox? Foarte simplu... în interiorul deltei se află 90.000 de ostași

*) *Articol reprodus din ziarul „Pravda" Nr. 105 (13038) din 15 aprilie a.c.*

1) Așa numește presa burgheză unitățile corpului expediționar francez și trupele marionetă ale lui Bao Dai.

2) Așa numește ziarul Republica Democrată Vietnam.

3) E vorba de administrația marionetă a lui Bao Dai.

4) Adică a lui Bao Dai.

5) E vorba de administrația lui Bao Dai.

6) La 5-6 octombrie 1950, Armata Populară Vietnameză a pricinuit trupelor franceze în regiunea Kao-Bang o înfrîngere pe care presa burgheză din Paris a calificat-o drept „cea mai mare catastrofă militară din întreaga noastră istorie colonială".

7) Orașul Hoa-Binh, capitala provinciei cu același nume, a fost eliberat de către Armata Populară Vietnameză în toamna anului 1950. Colonialiștii francezi, concentrînd trupe numeroase, au încercat să pună din nou mîna pe acest punct important. La 10 noiembrie 1951, au pornit atacul împotriva orașului, reușind să ocupe vremelnic Hoa-Binh-ul. La începutul lui ianuarie 1952, trupele Armatei Populare Vietnameze au început însă ofensiva și la 23 februarie 1952 au eliberat orașul.

8) Este vorba de forțele polițienești ale lui Bao-Dai.

9) Lupta de lîngă Na-Sam a avut loc la sfîrșitul anului 1952. Armata Populară Vietnameză a împresurat în raionul din jurul orașului o parte însemnată a trupelor franceze, pricinuindu-le pierderi grele.

Să folosim îngrășămintele naturale pentru sporirea producției la hectar

ARTICOL SCRIS DE COLECTIVUL LABORATORULUI DE ÎNGRAȘAMINTE DIN I.C.A.R.

Aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în vederea obținerii unei producții sporite de cereale, legume, plante tehnice etc. necesare asigurării aprovizionării populației și industriei socialiste, constituie sarcina principală a oamenilor muncii din agricultură.

Unul din mijloacele cele mai importante pentru sporirea rodniciei pămîntului, pentru sporirea producției agricole — cărula în multe părți ale țării nu i se acordă atenția cuvenită — îl constituie folosirea îngrășămintelor naturale: gunoi de grajd, compost, gălnaț ș.a.

Se știe că pentru a crește și a se dezvolta, plantele au nevoie de o serie de substanțe hrănitoare pe care le iau în cea mai mare parte din sol. Dintre aceste substanțe, șapte sînt mai principale și anume: azotul, fosforul, potasiul, calciul, magneziul, sulful și fierul. Pentru viața plantelor toate sînt la fel de importante și nu se pot înlocui unele prin altele.

Gunoiul de grajd conține toate substanțele hrănitoare necesare plantelor. De aceea, el este socotit ca un îngrășămînt complet (o tonă de gunoi de grajd conține în mijlociu: 5 kg. azot, 3 kg. fosfor, 6 kg. potaslu, 6 kg. calciu etc.). O cantitate de 20—30 tone gunoi de grajd dă unui hectar de teren aproape 11.000 kg. substanțe minerale. Totodată, folosirea gunoiului de grajd duce la îmbunătățirea însușirilor fizico-chimice ale solului. Astfel, terenul care a primit gunoi de grajd devine mai afînat, păstrează mai bine apa decît cel neîngrășat.

Dacă gunoiul de grajd este bine pregătit și folosit cum trebuie, fiecare tonă de gunoi introdusă în pămînt dă un spor de recoltă în medie de 80—100 kg. boabe socotită pe o perioadă de 3—5 ani, cît durează efectul unei gunoiri. Aceasta înseamnă că sporul de recoltă obținut pe toată această perioadă la o îngrășare cu 20—30 tone la ha. este de 1.600—3.000 kg. boabe la hectar.

Ca să ne dăm seama ce mare bogăție reprezintă gunoiul de grajd trebuie arătat că întreaga cantitate de gunoi ce se poate aduna anual (numai pe timpul cînd animalele stau în grajd) este de circa 20—25 milioane tone. Cu această cantitate de gunoi se poate îngrășa un milion de hectare, ceea ce contribuie la sporirea recoltei globale pe țară cu circa 50 mii vagoane cereale pe an.

La consfătuirea pe țară a fruntașilor în producție la cultura porumbului, cartofului și sfeclei de zahăr, participanții au arătat că succesele în obținerea recoltelor bogate se datoresc în mare parte folosirii gunoiului de grajd. La gospodăria colectivă din comuna Berveni, Baia Mare, s-a folosit bălegarul de grajd la cultura cartofilor și s-a obținut o recoltă de 25.000 kg. la hectar. Țăranul muncitor cu gospodărie individuală Dumitru Dinu din comuna Bistrețu, regiunea Craiova, dînd la cultura porumbului 20 tone bălegar de grajd la hectar a obținut 4.200 kg. porumb la hectar.

Deși gunoiul de grajd contribuie în foarte mare măsură la sporirea recoltei, în unele regiuni ale țării cum sînt Constanța, Galați, Ploești, București, Bîrlad și altele, gunoiul de grajd nu este folosit ca îngrășămînt, ci se adună la marginea satului, unde în primăvară i se dă foc. Acest obicei, care este foarte păgubitor atît pentru țăranii muncitori care îl practică, cît și pentru economia națională, trebuie să fie combătut cu toată tăria. Este necesar ca organele agricole și sfaturile populare, îndrumate de organizațiile de partid, să desfășoare o muncă sistematică și perseverentă de lămurire a țăranilor muncitori asupra însemnătății folosirii gunoiului de grajd pentru sporirea producției agricole, încît în această campanie să fie dată pe ogoare întreaga cantitate de gunoi care poate fi folosită. Totodată, trebuie să se arate limpede ce cantități și ce fel de gunoi să se folosească, ținînd seama de felul pămîntului, precum și de plantele ce urmează să se cultive. Gunoiul de grajd se dă pe orice fel de pămînt, însă în cantități diferite. Pe locurile nisipoase se dă cam 10—15 tone bălegar bine descompus la hectar, pe cele mijlocii și grele cîte 15—30 tone la hectar. În mod practic pentru solurile din țara noastră se recomandă o îngrășare cu gunoi de grajd odată la 4—5 ani cu o cantitate de 20—30 tone la hectar. Această cantitate de gunoi echivalează în îngrășăminte chimice cu 300-400 kg. azotat de amoniu, 300-450 kg. superfosfat și 300-400 kg. sare potasică.

În primul an, gunoiul de grajd e mai bine folosit de plantele care au o perioadă lungă de vegetație, cum sînt cartoful, floarea soarelui, porumbul etc. precum și de acelea care dau masă mare de vegetație cum sînt iarba de sudan, cînepa, sorgul și altele. Pe pămînturile fertile păioasele folosesc mai bine gunoiul de grajd în al doilea an, iar pe acele sărace chiar în primul an.

La cerealele de primăvară — care au o perioadă de vegetație mai scurtă — trebuie să se dea gunoi de grajd mai bine putrezit decît pentru cerealele de toamnă. La culturile cu o perioadă de vegetație lungă (cartofi, rădăcinoase etc.) gunoiul poate fi mai puțin descompus decît acela folosit pentru cerealele de primăvară.

Gunoiul nu poate fi folosit ca îngrășămînt așa cum se scoate din grajd; el trebuie supus unei pregătiri care se numește fermentare sau dospire. În gunoiul nedospit, substanțele hrănitoare se găsesc în forme care nu pot fi luate ușor de plante. Înafară de aceasta, dacă gunoiul se folosește nedospit, înfolează pămîntul și ușurează pierderea umezelii din sol, iar prin putrezirea lui în pămînt se produce căldură și o serie de gaze otrăvitoare care, așa cum se spune în mod obișnuit, „ard plantele". Așa se explică faptul că în unele regiuni cum ar fi Craiova, București, Galați și altele, unii țărani spun că gunoiul arde plantele și că e mai bine să nu-l folosească. Inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să arate pe larg că numai bălegarul neputrezit și cu multe pale arde plantele.

Numai în regiunile reci, cu umezeală multă, gunoiul de grajd se poate îngropa sub brazdă pe jumătate putrezit, adică mai păios, căci prin putrezire care va continua după ce va fi îngropat sub brazdă va ajuta la încălzirea pămîntului.

Pentru a se preîntîmpina pierderile de substanțe nutritive, gunoiul trebuie îngropat sub brazdă imediat ce a fost împrăștiat. Cînd gunoiul nu poate fi băgat sub brazdă imediat, trebuie așezat în grămezi mari de 20—40 tone. Grămezile trebuie acoperite cu pămînt.

Semănăturile de toamnă care au ieșit slăbite din iarnă trebuie ajutate prin îngrășare să se refacă. În acest scop se întrebuințează fie îngrășămintele minerale, fie mranița care este un bălegar bine descompus (putrezit). Mranița se împrăștie într-un strat subțire peste grîul sau orzul de toamnă; cînd plantele au început să-și revină se dă eventual o grapă ușoară.

La marginea satelor din părțile Moldovei, Dobrogei, Munteniei sînt mari cantități de mraniță, din gunoiul cărat acolo de ani de-a rîndul. Aceasta trebuie folosită în întregime. Tot în acest scop trebuie folosit mustul de grajd, care se amestecă cu 2—3 părți apă și se dă în cantitate de 10.000-12.000 litri la hectar.

Partidul și guvernul pun în fața inginerilor și tehnicienilor agronomi sarcina de a ajuta pe țăranii muncitori să înțeleagă că este în interesul lor și al întregului popor să aplice toate cuceririle științei pentru obținerea de recolte sporite.

Prin exemple vii, demonstrații, consfătuiri, conferințe, trebuie să facem cunoscut țăranilor muncitori avantajele folosirii gunoiului de grajd și să-i convingem ca toți să folosească gunoiul de grajd pentru sporirea producției agricole.

Cu toate forțele să grăbim aratul și semănatul

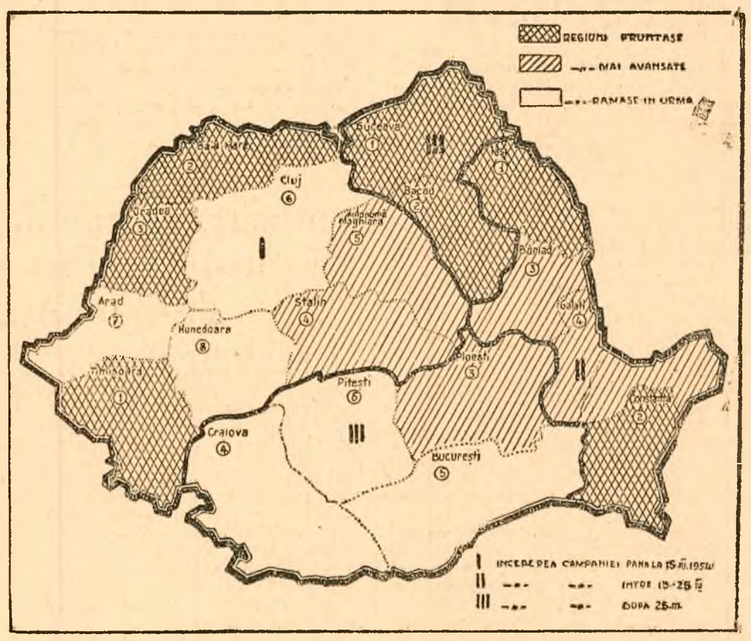

În urma îmbunătățirii timpului, în toate regiunile sînt condiții favorabile pentru intensificarea lucrărilor agricole de primăvară.

Folosind vremea prielnică, în numeroase regiuni unde sfaturile populare și organele agricole au organizat temeinic munca, țăranii muncitori și unitățile socialiste și-au sporit eforturile pentru a recupera din întîrzierea începerii lucrărilor agricole de primăvară, însămînțînd pînă la această dată suprafețe importante cu culturi din epoca I-a. Astfel, au obținut rezultate bune regiunile Timișoara, Baia Mare, Oradea, care au semănat peste 50% din suprafața ce trebuie însămînțată în această primăvară. De asemenea, rezultate frumoase s-au obținut și de către regiunile Iași, Constanța, Suceava și Bacău, care au început mai tîrziu campania de însămînțări.

Față de timpul scurt în care trebuie să se însămînțeze întreaga suprafață prevăzută, este necesar ca atît regiunile care au început campania de însămînțări mai devreme și care au rămas mai în urmă, cum sînt spre exemplu regiunile Arad și Hunedoara, cît și regiunile întîrziate din cauza începerii mai tîrziu a lucrărilor agricole să facă toate eforturile pentru ca însămînțările să se execute în cel mai scurt timp. Regiunile Ploești, Craiova, București și Pitești, care au început însămînțările mai tîrziu, trebuie să dea toată atenția desfășurării campaniei de însămînțări pentru a termina în următoarele cîteva zile însămînțatul culturilor din epoca I-a. Totodată, trebuie grăbite arăturile pe toate suprafețele ce vor fi însămînțate cu culturi care nu pot fi încă semănate din cauza temperaturii scăzute din sol. Astfel, la vremea potrivită, semănatul se va putea face în timpul cel mai scurt.

Pentru aceasta, sfaturile populare și organele agricole trebuie să organizeze astfel munca încît, fără să se irosească nici o zi bună de lucru, nici o oră, să fie folosite din plin toate forțele și întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, mașinilor și tuturor atelajelor existente la arat, grăpat și semănat.

Sosirea echipei belgiene de fotbal „La Gantoise"

Vineri după amiază a sosit în Capitală echipa de fotbal „La Gantoise", fruntașă în clasamentul campionatului de fotbal al Belgiei și campioană pe anul 1953. Formația belgiană va întîlni duminică pe stadionul „23 August" echipa „Dinamo"-București.

Echipa fotbaliștilor din orașul Gand se bucură de o înaltă apreciere în cercurile fotbaliste europene. Înafară de succesele obținute în campionatul belgian, „La Gantoise" a repurtat numeroase victorii internaționale.

La sosire, Van Dooren, antrenorul echipei, a declarat următoarele: „Echipa noastră se află într-o formă bună și sperăm că nu vom deceptiona publicul bucureștean. Ne-a impresionat primirea călduroasă pe care ne-au făcut-o sportivii români. Indiferent de rezultat, sîntem bucuroși că această întîlnire va contribui la stabilirea unor legături prietenești între fotbaliștii belgieni și cei din R.P.R.".

Pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Comitetului pentru cultură fizică și sport, ai Comisiei centrale de fotbal, de jucătorii echipei „Dinamo"-București și de numeroși sportivi.

(Agerpres)

Informații

În sala Dalles a avut loc vineri seara un concert de muzică de cameră maghiară. S-au cîntat compoziții de Bela Bartok, Zoltan Kodaly și Leo Weiner.

★

Cu prilejul comemorării a 10 ani de la moartea pictorului Octav Băncilă, Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis un decret pentru atribuirea denumirii de „Octav Băncilă" Școlii medii de arte plastice din Iași.

(Agerpres)

Autocamionul colectivei

...Plecasem în zori din Turnu-Măgurele, unde făcusem popas de-o noapte. Autocamionul gonea pe drumul de țară, înghițind kilometri după kilometri.

O vreme, tovarășii de drum — șoferul și un activist al Centrocoopului — au tăcut. Am tăcut și eu. Discutasem pînă atunci despre calitățile autocamionului — un minunat autocamion de tip G.A.Z. 51, nou-nouț, produs al uzinelor sovietice „Molotov". Acum, gîndurile îmi zburau la noii stăpîni ai mașinii. La membrii gospodăriei colective „1907", din Slobozia-Mîndra...

Nu știam prea multe despre ei. Decît că-s oameni harnici și gospodari, cu multă pricepere la muncile cîmpului. Le mersese vestea în tot raionul pentru recoltele bogate ce le agoniseau, an de an. Se spunea că la orez au scos, astă toamnă, peste 4.000 kg. la hectar. Și mai știam că predaseră statului, pe bază de contract, peste 40.000 kg. carne de vită. Asta le dăduse dreptul — drept înscris în Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractare și achiziție de animale și produse animale — de a primi repartiție pentru cumpărarea unui autocamion.

Vestea sosirii autocamionului zburase mai iute ca noi; în cîteva rînduri șoferul a fost nevoit să oprească pe drum, în sate, unde ne întîmpinau mulțimi de oameni. Făceau roată în jurul autocamionului și citeau cu glas tare placarda de lemn așezată deasupra cabinei prin care se arată pentru ce s-a repartizat gospodăriei colective acest camion. Apoi se încingeau discuții aprinse: despre contractări, despre avantajele ce le au producătorii... Marin Preda, președintele gospodăriei colective din Uda-Clocociov, ne-a spus:

— Am contractat și noi 4 boi și 30 de miei. O să mai contractăm. Dacă stringem 13.000 kg. carne, Hotărîrea ne dă dreptul la repartiție pentru o motocicletă...

★

...La intrarea în Slobozia, așteptau doi călăreți. În mîini țineau steaguri. Ne-au rugat să mînăm mai domol — și și-au îmboldit cu strășnicie caii, luînd-o înainte, cu drapelele fîlfîind în vînt.

Zeci și zeci de oameni, îmbrăcați ca pentru o zi mai deosebită, umpluseră curtea gospodăriei. Cu cîtă nerăbdare așteptaseră sosirea autocamionului, se vedea limpede din înfrigurarea, din graba cu care i-au ieșit înainte. Cînd mașina a oprit în fața porților, mulțimea a înconjurat-o într-o clipă — veselă, zgomotoasă. Au izbucnit aplauze. Undeva, într-un ungher al curții, au răsunat sunetele unei fanfare.

Într-un tîrziu, cînd forfota s-a potolit, a început mitingul. La tribuna cu podoabă de flori și steaguri au urcat cîțiva vorbitori — secretarul comitetului raional de partid, președintele Uniunii raionale a cooperativelor. Au vorbit despre avantajele pe care le acordă statul celor ce încheie contracte pentru creșterea și îngrășarea animalelor. Așa am aflat că, înafara autocamionului, gospodăria de la Slobozia a dobîndit și alte avantaje: reducere din cota de carne, dreptul să cumpere cu bani încasați mărfuri industriale în cadrul comerțului de întîmpinare (textile, materiale de construcții etc.), apoi o serie de mărfuri speciale: 235 kg. talpă, 301 fuse de piele.

Tov. Aldea, președintele gospodăriei, a lăudat pe îngrijitorii animalelor. Muncii, rîvnei lor — a spus el — i se datorează creșterea în greutate a celor 85 de boi contractați. Pomenise și cîteva nume de îngrijitori: comunistul Stan Ștefan, Radu Voicu, Alexandru Urma...

...Nu mi-a fost greu să-l găsesc pe tov. Stan Ștefan. Era lîngă autocamion, într-o ceată de oameni care se sfătuiau cu șoferul, grijulii asupra mașinii. L-am chemat de o parte, rugîndu-l să-mi spună ce îngrijire s-a dat animalelor. „După carte — mi-a răspuns Stan Ștefan. Și după povața zootehnicianului". Apoi a înălțat din umeri, vrînd a-mi da să-nțeleg că asta-i totul. Dar iscodindu-l mai departe, mi-am dat seama că răspunsul acesta simplu, modest, cuprindea în el frămîntări și trudă îndelungată. Zi de zi — din decembrie, cînd se încheiase contractul, și pînă în pragul lui martie, la predarea ultimelor animale — îngrijitorii au fost tot timpul cu ochii pe cei 85 boi contractați. I-au hrănit și i-au îngrijit astfel ca să nu le lipsească nimic. Nici lucerna, nici țesala, nici adăpatul... Într-un timp, cînd vreo cincisase bouleni prinseră să dea înapoi, să slăbească, Stan Ștefan și ceilalți îngrijitori au stat zi și noapte lîngă ei pentru a-i supraveghea. Mîncau pe apucate — ce le aduceau copiii de acasă.

— Știam cît e de împortant să dăm boi grași, voinici. Avem și noi, gospodăria, spor la avantaje — și muncitorii de la orașe au mai multă hrană...

— Și acum?

Stan Ștefan tace, gînditor. Dinspre ceata de oameni care înconjoară autocamionul răzbate zvon de glasuri:

— ...Pe vremuri se pripășiseră pe-aici tot felul de negustori și geambași. Se năpusteau peste sate ca lăcustele. Și cumpărau vitele pe nimica toată. În vara lui 1919, cînd secetа ne pustiise ogoarele, am dat junca pe 2 duble de mălai...

Caut să deslușesc pe vorbitor. E colectivistul Marin Cîrmici, un om în vîrstă, trecut de 65 ani. O vreme, ochii i s-au întunecat, cuprinși de negura aducerilor aminte. Cine știe... Se gîndește, poate, la anii de blestem ai trecutului, cînd o întreagă liotă de bogătani, geambași și negustori, storceau vlaga truditorilor cîmpurilor. Poate la 1907, la răscoală. Ca un vifor de minie s-a ridicat atunci aproape tot satul, dînd foc conacelor boierești...

Moș Cîrmici se scutură, cercînd parcă s-arunce povara gîndurilor negre. Se întoarse spre autocamion — și-n ochi îi tremură un licăr de lumină:

— Acum, iacă! Cînd s-a mai pomenit în țara asta ca un sat să-și aibă autocamionul lui! Autocamionul colectivei!

...Tovarășul Stan Ștefan se întoarce spre mine. Zîmbește, cu zîmbetul de bucurie și mîndrie pe care-l citești, în clipele acestea, pe fețele tuturor:

— Credeai că ne-am oprit aici? Nu! Am mai contractat vreo 100 de miei cu cooperativa. Și o să mai contractăm. Că doar e vorba de binele nostru, al tuturor. Vezi dumneata, gospodăria noastră înflorește mereu. Vrem să fim totdeauna în frunte. Uite, pîn-acum am terminat toate însămînțările din prima epocă. Curînd o să punem porumbul. Îl punem cum scrie la carte, în cuiburi așezate în pătrat.

Stan Ștefan tace o clipă, gînditor. Apoi adaugă: — Cine știe... Într-un an, doi, poate mai cumpărăm un autocamion. Gospodăria s-a închegat, e mare, puternică — avem și noi nevoi și dorinți mai mari...

Și prin privirile tovarășului Stan Ștefan fulgerau imagini de belșug și lumină, imaginile unei vieți pe care și-au făurit-o aevea colhoznicii Țării Socialismului, și pe care luptă să și-o făurească și urmașii răsculaților de la 1907...

I. PURCARU

Zilele acestea, gospodăria agricolă colectivă „1907" din Slobozia-Mîndra și-a sporit avutul cu un autocamion. Plini de bucurie, colectiviștii l-au înconjurat de cum a intrat în curtea gospodăriei...

Prima etapă a întrecerii cicliste „Cursa Scînteii"

Astăzi, la orele 11 dimineața, participanții la cea de a șaptea ediție a întrecerii cicliste de fond „Cursa Scînteii" vor porni din Piața Universității spre Piața „Scînteii" — de unde se va da plecarea oficială în prima etapă a acestei competiții.

Cei 100 cicliști invitați la „Cursa Scînteii" vor străbate B-dul G-ral Magheru — B-dul Ana Ipătescu — Piața Victoriei — Șoseaua Kiseleff, pînă în Piața „Scînteii".

După festivitatea de deschidere a competiției, la orele 12, ei vor porni în prima etapă, care se încheie la Orașul Stalin în jurul orelor 16,30.

A doua etapă a „Cursei Scînteii" se va desfășura duminică, pe distanța Orașul Stalin — București. În Capitală, cicliștii vor sosi în jurul orelor 16,30, încheierea etapei fiind în Piața „Scînteii".

Pentru a putea recunoaște pe participanții la această întrecere, publicăm numerele de ordine pe care ei le vor purta pe tricouri:

LOTUL R.P.R.: 1. M. Niculescu; 2. C. Șandru; 3. C. Dumitrescu; 4. C. Istrate; 5. N. Vasilescu; 6. I. Constantinescu; 7. M. Stan; 8. I. Hora; 9. G. Moiceanu; 10. V. Georgescu; **C.C.A.**: 11. I. Ioniță; 12. V. Oprea; 13. E. Norhadian; 14. I. Vasile; 15. R. Voișeanu; 16. C. Datcu; 17. D. Tupa; 18. A. Dobre; 19. F. Wittman; 20. V. Ionescu. **PROGRESUL-BUCUREȘTI**: 21. St. Sebe; 22. D. Liritis; 23. I. Moraru; 24. C. Grigoriu; 25. C. Avramescu; 26. S. Manea; 27. C. Marinescu; 28. Gh. Ciuplea; 29. G. Ibrahim. **FLAMURA-ROȘIE**: 30. V. Naidin; 31. C. Stănescu; 32. M. Ștefănescu; 33. O. Amza; 34. C. Szabo; 35. L. Bozo; 36. S. Ștepanian. **ȘTIINȚA**: 37. Tr. Dinuț; 38. G. Dumitrescu; 39. G. Petrescu; 40. D. Dumitrescu; 41. D. Tone; 42. R. Brașoveanu; 43. A. Bărbulescu. **METALUL**: 44. Gh. Șandru; 45. Tr. Chicomban; 46. N. Eftimie; 47. A. Faniciu; 48. V. Militaru. **CONSTRUCTORUL**: 49. B. Rozenberg; 50. L. Dominic; 51. E. Mihăilă; 52. M. Dumitrescu; 53. V. Dobrescu. **VOINȚA**: 54. Gh. Calcîsca; 55. A. Jiglău; 56. A. Ionescu; 57. I. Cristea; 58. C. Meisler; 59. N. Boca; 60. A. Enache. **LOCOMOTIVA**: 61. St. Popescu; 62. N. Molnar; 63. D. Petrescu; 64. P. Alexandrescu; 65. D. Munteanu; 66. V. Riss; 67. P. Enache; 68. I. Nistor. **AVINTUL**: 69. D. Constantin; 70. C. Blegu; 71. V. Busbulaș; 72. N. Ciurciubici; 73. T. Hagiu. **RECOLTA**: 74. V. Cociumian; 75. D. Marin; 76. G. Baciagian; 77. Șt. Poreceanu; 78. L. Zanoni; 79. A. Galea; 80. Gh. Blum. **FLACĂRA**: 81. S. Zosim; 82. M. Niculescu; 83. C. Pavelescu; 84. D. Ionescu; 85. V. Stănescu. **DINAMO-BUCUREȘTI**: 86. P. Nuță; 87. Gh. Văleanu; 88. Șt. Ștefu; 89. R. Schuster; 90. N. Voicu. **DINAMO-ORAȘUL-STALIN**: 91. A. Folbert; 92. D. Glodea; 93. Șt. Ionescu; 94. L. Popov; 95. M. Hammer. **PROGRESUL-PLOEȘTI**: 96. I. Dolete; 97. Gh. Cristescu; 98. M. Alexiu; 99 Gh. Suciu; 100. A. Poenaru.

Ziarul „Scînteia" urează participanților la cea de a șaptea ediție a „Cursei Scînteii" succese în întrecerea lor sportivă, menită să contribuie la dezvoltarea ciclismului în țara noastră.

---

ai Vietminului. Generalul Ziap [10]) se poate ocupa de alt asediu, și anume de asediul de la Dien-Bien-Fu. El nu se îngrijorează că în acest timp delta ar putea ieși de sub controlul său.

Cele mai bune trupe ale Vietminului în deltă sînt două regimente de armată regulată care nu intră în efectivul nici unei divizii... **Aceste două regimente nu s-au infiltrat în deltă; ele s-au născut acolo.** Ele au fost create de delta însăși și pentru delta...

Cel mai de seamă și cel mai periculos din aceste regimente care operează în deltă ne este bine cunoscut sub numărul 42. În centrul triunghiului se întinde provincia Hung-En, mărginită de malul sting al Fluviului Roșu. Tocmai în acest loc se află baza regimentului 42...

El nu poate fi nimicit. În curînd se împlinesc patru ani, de cînd întreprindem operațiuni din ce în ce mai intense împotriva acestui regiment. Alcătuit din soldați admirabili și condus de un comandant priceput, pe care îl știm, regimentul a fost, firește, supus loviturilor noastre și uneori chiar s-a retras. Dar deîndată ce încercăm să întreprindem împotriva lui o ofensivă în scopul de a-l încercui sau a-l surprinde nepregătit pe bazele lui, deîndată ce încercăm să ducem război de istovire, folosind multă tehnică militară, cum a fost cazul cu operațiile „Lămîia" și „Mandarina" [11]), întreprinse de Delattre, regimentul 42 se face nevăzut. El evită lupta, își părăsește pentru un timp pozițiile, se împrăștie prin deltă, se ascunde în feluritе locuri, iar apoi se întoarce la bazele sale inițiale.

Cel de al doilea regiment care, de asemeni, nu intră în efectivul nici unei divizii — regimentul 50 — este frate geamăn cu regimentul 42. Bazele lui se află în cea mai mare parte în provincia Tai-Bin, la sud de partea centrală a deltei.

Ca și regimentul 42, el se simte stăpîn pe situație, deoarece soldații săi luptă la ei acasă, în satul unde locuiesc familiile lor, pe pămîntul unde cunosc fiecare petec cum nu se poate mai bine. Ca și regimentul 42, el s-a dovedit un inamic primejdios și totodată insezisabil.

Prin pozițiile pe care le deține, regimentul 42 amenință de mult șoseaua Hanoi-Haifon, precum și linia ferată care — aci depărtîndu-se, aci apropîndu-se de șosea, leagă între ele aceste două orașe. Totuși, înainte regimentul ataca numai arareori această dublă linie de comunicație, arteră de însemnătate vitală pentru corpul expeditionar.

La începutul lui martie a.c. situația se schimbă. Regimentul 42 înaintează întrucîtva spre nord, la fel face și regimentul 50. Și iată-le acum în imediata apropiere a ambelor drumuri. În ajunul atacului asupra Dien Bien-Fu-ului, ele atacă șoseaua pe tot parcursul ei, o taie de-a curmezișul în multe locuri, ca și linia ferată, și nimicesc multe posturi ale miliției vietnameze...

În timp ce aceste două regimente se deplasau spre nord, alte unități le luau locul în mijlocul deltei. Regimente din efectivul diviziei 320...

Să trecem acum la unitățile de partizani, denumite uneori trupe „neregulate". **Aproape fiecare provincie a deltei și-a format batalionul ei și fiecare district — compania lui.** În momentul de față, în interiorul triunghiului se numără circa 15 batalioane ale provinciilor și circa 70—80 companii ale districtelor...

Prin sate sînt mii de țărani-soldați, „zukiții", care luptă independent, deși îl reunește o organizație numită „detașamentele sătești". Zukit este țăranul înarmat.

Zukitul este baza piramidei militare a Vietminului. Cînd se distinge, el intră în rîndurile companiei districtului, iar de acolo, poate, și în batalionul provinciei. Cea mai înaltă avansare pentru zukiți este înrolarea lor în armata regulată. Zukitul este într-adevăr soldatul revoluției. Datorită lui, armata Vietminului este legată de popor și se întărește în regiunea cîmpurilor de orez.

Regiunea cîmpurilor de orez nu este neutră

Regiunea cîmpurilor de orez — un șes minunat dar întristat, cu o suprafață absolut netedă, nu reprezintă un bun adăpost pentru o armată. Cu toate acestea, oare nu este ciudat faptul că zeci de mii de oameni, organizați în unități militare, care ating efectivul unor regimente, se pot stabili pe un asemenea teritoriu și încă în centrul propriului nostru sistem de apărare?... Înăuntrul deltei, pe teritoriul ei, avem sute de posturi, care, împreună cu miliția vietnameză, numără peste o sută de mii de soldați... Totuși regiunea cîmpurilor de orez și satele Tonkinului reprezintă pentru noi un cîmp de luptă extrem de dificil. Despre junglă s-a spus, de pildă, că este „neutră". Dar regiunea cîmpurilor de orez — departe de a fi neutră — ne este potrivnică. Această regiune întinsă luptă de partea Vietminului, aci totul apără Vietminul, îl slujește...

Satul, invizibil în spatele gardurilor de bambus, populat pare-se de o singură familie mare, primește cu bucurie Vietminul. Pentru noi el reprezintă însă, în șes, un obstacol, o cursă. Aflat la doi kilometri distanță de noi, satul poate să rămînă timp îndelungat un loc inaccesibil...

Dacă, atacînd, atingem ținta propusă, nu găsim de obicei pe inamicul pe care l-am urmărit: el se evaporează. Într-un asemenea caz putem să distrugem baza, să aruncăm în aer subteranele, să lipsim satul de aceste adăposturi. Dar forțele principale ale inamicului ne scapă, iar din cauza lipsei de trupe nu putem să rămînem permanent în aceste sate. Peste trei luni ne lovim în același loc de un nou baraj de foc din arme automate și de obstacole de bambus.

În afară de aceasta, mai trebuie vorbit și despre actele de diversiune de pe drumuri, despre minele ce reprezintă pentru armata vietmină, acționînd în regiunea cîmpurilor de orez, o armă folosită pe scară tot mai largă.

O parte însemnată a teritoriului din jurul bazelor vietmine devine treptat inaccesibilă.

Zukiții care locuiesc în satele situate în apropierea căilor noastre de comunicație așează în timpul nopții mine cu o acțiune deosebit de perfidă. Noi le numim mine de lemn. La confecționarea lor nu se folosește nici o bucățică de metal. Acestea sînt lădițe de lemn umplute cu explozibil, prevăzute cu o scîndură care se îndoaie treptat sub povara autocamioanelor ce trec pe deasupra. Cînd o parte din coloana de automobile a trecut peste locul unde a fost pusă mina, scîndura se rupe sub povara autocamionului ce urmează și se produce o explozie extrem de puternică.

Cele mai perfecționate detectoare de mine nu pot descoperi această mină și, dimineața, cînd se controlează drumul, se pare că el prezintă deplină siguranță. Sporirea numărului de mine pune în fața noastră o problemă serioasă, pentru că războiul de mine are drept efect că ne lipsim de două dintre cele mai mari avantaje pe care le avem în lupta din regiunea deltei: deținerea căilor importante de comunicație și mobilitatea.

Cu aceasta se încheie articolul corespondentului special al ziarului „Le Monde". El n-a îndrăznit să tragă concluzii și învățăminte din materialul de fapte pe care le-a cules în Vietnam.

Este semnificativ totuși că a doua zi — la 7 aprilie — „Le Monde" a publicat articolul cronicarului său Servan Schreiber în care s-a dat următorul comentariu, destul de elocvent, la reportajul lui Guillen.

„Cu șase săptămîni în urmă, i s-a transmis ministrului Apărării Naționale, în preajma călătoriei sale de inspecție în Indochina, un amplu raport despre situația militară, întocmit la fața locului de unul din principalii conducători ai armatei franceze. Fără a preciza amănuntele acestui raport se pot spune următoarele: în comparație cu acest raport, descrierea excepțional de impresionantă a situației din delta Tonkinului făcută recent de Robert Guillen, corespondentului ziarului „Le Monde", este optimistă (!). De asemeni, concluziile acestui document merg mult mai departe decît cele care se impun la citirea îngrozitorului reportaj al lui Guillen. De atunci, lupta de la Dien-Bien-Fu, oricare ar fi rezultatul ei, face ca în regiunea deltei condițiile să devină tot mai grele pentru corpul expeditionar".

Amintind de primejdia crescîndă a amestecului direct al S.U.A. în operațiunile militare ce se desfășoară în Indochina, cronicarul ziarului „Le Monde" observă prevenitor că o asemenea hotărîre ar atrage după sine extinderea războiului din Asia, ceea ce ar implica noi nenorociri pentru Franța. El opune acestui plan propunerea de a-i mobiliza pe francezi pentru a „restabili echilibrul de forțe" în Indochina, înainte de a se duce tratative pentru o reglementare pașnică.

Nu este oare limpede că orice încercări — fie franceze, fie americane — de a continua politica fără speranță de înăbușire a victorioasei mișcări de eliberare națională în Indochina sînt sortite eșecului?

Nu este oare limpede că reglementarea pașnică în Indochina, ținîndu-se seamă de interesele naționale juste ale popoarelor care luptă ai optulea an pentru independența lor și care și-au eliberat în această luptă eroică aproape întregul teritoriu, ar corespunde și intereselor naționale ale Franței?

Continuarea și extinderea războiului împotriva popoarelor din Vietnam, Patet-Lao și Khmer nu vor aduce intervenționiștilor decît noi pierderi și noi înfrîngeri.

---

10) Vo Nguen Ziap — comandantul suprem al Armatei Populare Vietnameze.

11) Denumiri convenționale ale unor operațiuni militare.

Cronica evenimentelor internaţionale

Impotriva politicii de extindere a războiului din Indochina

Şi la Paris, Dulles, ministrul de Externe al Statelor Unite, trimis în mare grabă în Europa într-o misiune de ameninţări şi şantaj, cu scopul de a smulge asentimentul Angliei şi Franţei pentru subminarea conferinţei de la Geneva şi extinderea războiului din Indochina, a primit acelaşi „duş rece" ca şi la Londra. Propunerea lui Dulles cu privire la intîlnirea imediată a unei aşa-zise „acţiuni unite" a S.U.A., Angliei, Franţei şi altor ţări în Indochina şi la elaborarea unui fel de ultimatum adresat de către aceleaşi ţări Republicii Populare Chineze a fost în mod politicos respinsă.

Desigur că atitudinea luată de guvernele Angliei şi Franţei faţă de această acţiune a Statelor Unite nu se datoreşte independenţei sau curajului unora sau altora dintre diplomaţii din cele două capitale vest-europene. Ea este în primul rînd rodul împotrivirii dîrze a popoarelor Europei apusene şi, în primul rînd, a poporului francez, faţă de tot ceea ce ar putea prelungi şi extinde războiul colonial îndelungat şi lipsit de speranţă din Indochina. La Paris, acţiunea lui Dulles, care, sub masca „internaţionalizării" războiului din Indochina, cerea de fapt intensificarea vărsării de sînge din această ţară şi înăsprirea atitudinii faţă de R. P. Chineză, a fost primită cu o răceală şi mai mare decît la Londra. Cunoscutul ziar „Le Monde" a scris cu puţin timp înainte de sosirea lui Dulles la Paris următoarele: „Serviciile departamentului de stat al S.U.A. nu au apreciat probabil la justa ei valoare amploarea curentului popular francez în favoarea unei rezolvări prin tratative a conflictului din Indochina... Nu se poate admite ca naţiunea să fie atrasă în prăpastia catastrofală pe care ar reprezenta-o internaţionalizarea războiului".

Eşecul suferit de Dulles în încercarea lui de a obţine extinderea imediată a războiului din Indochina se datoreşte totodată ascuţirii contradicţiilor din lagărul imperialist, ascuţire provocată de intensificarea intervenţiei americane în Asia de sud-est. Dacă în refuzul guvernului englez de a subscrie la „acţiunea unită" şi la ultimatumul cerut de Dulles un anumit rol l-a jucat interesul concret şi crescînd al Angliei în extinderea relaţiilor economice cu R. P. Chineză, în refuzul similar al guvernului francez s-a oglindit teama colonialiştilor francezi faţă de încercările tot mai insistente ale „prietenilor" lor americani de a le lua locul în conducerea războiului şi exploatarea avuţiilor din Indochina.

Ca şi la Londra, Dulles a izbutit însă să impună voinţa cercurilor agresive din S.U.A. guvernului francez în ceea ce priveşte planurile ulterioare din Pacific. Deşi numai cu puţine zile înainte de sosirea lui Dulles la Paris, primul ministru al Franţei, Laniel, declarase în faţa Adunării Naţionale că Franţa se va prezenta la conferinţa de la Geneva „în deplină libertate", guvernul francez a subscris totuşi la planurile agresive elaborate la Londra de Dulles şi Eden. El şi-a luat angajamentul — după cum se spune în comunicatul publicat la Paris la sfîrşitul vizitei lui Dulles — „să examineze posibilitatea de a crea" un pact militar în Asia de sud-est.

Ce este şi ce scopuri urmăreşte un asemenea pact? După cît reiese din comunicatele publicate la Londra şi Paris şi din ştirile agenţiilor de presă occidentale, acest pact este prezentat sub forma unui tratat de „apărare colectivă" la care ar urma să la parte deocamdată S.U.A., Anglia, Franţa, cele trei state marionetă din Indochina, precum şi Australia, Noua Zeelandă, Filipinele şi Tailanda. „Apărare" — împotriva cui? Din comunicatele anglo-franco-americane reiese că primejdia ar veni din partea vietnamezilor care, pasămi-te, ar fi atacat... Vietnamul! Încercarea răsuflată de a calomnia voinţa popoarelor din Vietnam, Patet Lao şi Khmer de a fi liberi şi stăpîne pe ţara lor, este evidentă! Dacă cercetăm însă mai îndeaproape structura şi substratul pactului elaborat la Londra, constatăm că el nu este altceva decît o reeditare pentru Pacific a pactului agresiv al Atlanticului cu toate primejdiile ce izvorăsc din actuala politică americană, de creare de blocuri militare îndreptate împotriva ţărilor din lagărul democrat. În plus, pactul pentru Pacific elaborat la Londra ar avea înfăţişarea unei adevărate coaliţii a puterilor colonialiste din Europa şi America şi a regimurilor marionetă din sud-estul Asiei îndreptată împotriva popoarelor Asiei, care şi-au cucerit libertatea sau luptă pentru a o obţine.

Totodată acest proiect reprezintă, deşi nu în forma brutală dorită de Dulles, un mijloc de presiune asupra conferinţei de la Geneva. Din acest punct de vedere proiectul aşa-zisului pact al Pacificului este îndreptat împotriva spiritului tratativelor şi, în fond, împotriva şanselor de reuşită ale conferinţei de la Geneva. Dar poporul francez este categoric ostil politicii americane de ultimatumuri şi aventuri. El crede că rezolvarea chestiunii indochineze poate şi trebuie să fie găsită la Geneva. El ştie că aceasta depinde în însemnată măsură de faptul dacă delegaţia franceză la Geneva va adopta sau nu o atitudine conformă cu interesele naţionale ale Franţei şi cu interesele păcii sau va merge pe urmele acelora care vor să extindă şi să prelungească războiul.

Popoarele din întreaga lume îşi continuă şi îşi intensifică lupta împotriva politicii de blocuri, ameninţări şi şantaje. Ele cer o politică de consolidare a păcii prin tratative, colaborare şi bună înţelegere.

Poticnelile „armatei europene"

„Miracolul de la Londra nu s-a produs". Cu aceste cuvinte caracterizează un ziar partizian dezamăgirea pe care au stîrnit-o în cercurile conducătoare franceze aşa-zisele „garanţii" pe care guvernul englez le-a oferit la 12 aprilie în legătură cu „comunitatea defensivă europeană".

Despre ce este vorba?

După cum se ştie, Anglia n-a consimţit nici un moment să facă parte din aşa-zisa „comunitate defensivă europeană", căci pentru cercurile guvernante engleze era limpede că a integra trupele britanice în faimoasa „armată europeană" înseamnă a renunţa la imperiu, a pierde poziţia de mare putere, a subordona şi mai mult interesele naţionale intereselor monopolurilor americane şi ale protejaţilor lor vest-germani, concurenţii Angliei. Guvernul englez a motivat tot timpul că „obligaţiile sale imperiale", cu alte cuvinte, nevoia de a păstra trupele pentru menţinerea imperiului colonial englez, nu-i permit să adere la „comunitatea defensivă europeană".

În schimb, guvernul englez nu numai că a fost de acord, dar a insistat chiar ca Franţa să intre în C.D.E., deşi aceasta însemnă pierderea suveranităţii Franţei şi descoperirea ei în faţa primejdiei reînvierii militarismului german. Mulţi politicieni francezi au subliniat duplicitatea acestei politici a Angliei, care nu vrea să intre în „armata europeană", dar împinge Franţa să se îndrepte spre prăpastie. Mai multe partide politice şi oameni politici francezi şi-au condiţionat aderarea la „comunitatea defensivă europeană".

În schimb, guvernul englez nu numai că a fost de acord, dar a insistat chiar ca Franţa să intre în C.D.E., deşi aceasta înseamnă pierderea suveranităţii Franţei şi descoperirea ei în faţa primejdiei reînvierii militarismului german. Mulţi politicieni francezi au subliniat duplicitatea acestei politici a Angliei, care nu vrea să intre în „armata europeană", dar împinge Franţa să se îndrepte spre prăpastie. Mai multe partide politice şi oameni politici francezi şi-au condiţionat aderarea la „comunitatea defensivă europeană" de faptul aderării Angliei la acest tratat sau măcar a unei colaborări cît mai strînse a ei cu C.D.E. Guvernul englez a continuat să respingă ideea participării, dar a făgăduit totuşi „garanţii" care să apere Franţa de pericolul ce s-ar ivi pentru aceasta prin renaşterea militarismului german. Timp de 14 luni, Londra a refuzat să dea un răspuns precis în ce constă aceste „garanţii".

Odată cu presiunile americane asupra Franţei şi Italiei de a ratifica tratatul s-au intensificat tot mai mult în ultima vreme şi presiunile asupra Angliei de a-şi preciza poziţia faţă de C.D.E. În sfîrşit, la 12 aprilie a fost dat publicităţii textul „convenţiei de colaborare" a Angliei cu „comunitatea defensivă europeană", iar la 13 aprilie acordul a fost semnat de reprezentanţii Angliei şi ai celor şase ţări participante la C.D.E. Publicarea acestor „garanţii" avea deci un dublu scop: pe de o parte, să dea guvernelor francez şi italian „o piesă de rezistenţă" cu ajutorul cărora să fie convinse parlamentele respective să ratifice grabnic tratatul; pe de altă parte, să liniştească opinia publică din aceste ţări, alarmată de reînvierea Wehrmachtului hitlerist.

După cum am arătat, documentul englez a provocat mare dezamăgire la Paris, ca de altfel şi la Roma, întrucît chiar adepţi ai „armatei europene" nu consideră că el este de natură să atingă dublul scop amintit mai sus. Ce prevede în definitiv „convenţia"? Că Anglia îşi va menţine pe o perioadă de timp nelimitată trupele pe care ea le are deja pe continent în baza pactului Atlantic; în caz de nevoie, ea va pune sub comandamentul „armatei europene" o divizie blindată engleză, fără însă ca aceasta să devină o parte integrantă din „comunitate". Majoritatea ziarelor franceze scriu că aceasta nu poate reprezenta nici un fel de garanţie împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Aşa se explică reacţia negativă cu care au fost întîmpinate „garanţiile" engleze în Franţa, chiar în cercurile guvernamentale. Presa franceză oglindeşte nemulţumirea vădită a opiniei publice. „Poziţia englezilor faţă de C.D.E. nu a avansat nici cu un deget — remarcă ziarul „Libération"... Bidault ne-a promis un munte şi a ieşit un şoarece, care însă a căzut dintr-o suflare. De fapt guvernul majestăţii sale consideră că C.D.E. este o excelentă instituţie pentru Franţa, dar nu valorează nimic pentru Marea Britanie".

Răspunsul englez a adîncit disensiunile chiar în sînul guvernului francez. Într-un document oficial, miniştrii gaullişti din guvern au arătat că aşa-zisele garanţii oferite de Anglia nu corespund în nici un fel condiţiilor indispensabile pentru a asigura participarea efectivă a Angliei la „securitatea şi echilibrul politic al Europei". Gaulliştii şi-au reafirmat cu această ocazie ostilitatea absolută faţă de tratatul C.D.E. Acestei poziţii i s-au alăturat de astă dată o serie de miniştri, pînă ieri partizani ai ratificării, din rîndurile partidelor radical şi „independent". După cum a arătat ziarul „France Soir", după publicarea garanţiilor engleze, numărul miniştrilor care se opun ratificării s-a ridicat la 14. „Pînă luni — scrie ziarul „Franc Tireur" referindu-se la situaţia din guvern — partizanii C.D.E. aveau majoritatea în guvern. De ieri au pierdut-o datorită radicalilor şi unui număr de independenţi care s-au alăturat opoziţiei gaulliste".

Cu toată această împotrivire, primul ministru, Laniel, şi ministrul de externe, Bidault, au încercat să profite de faptul că parlamentul francez este în vacanţă şi să dea o lovitură de forţă, fixînd înafara parlamentului data începerii dezbaterii în legătură cu ratificarea tratatului C.D.E. De asemenea, fără a avea măcar consimţămîntul guvernului, un reprezentant al Ministerului de Externe francez s-a grăbit să semneze „convenţia de colaborare". Scandalul izbucnit în urma acestui fapt în sînul guvernului francez a fost atît de mare încît ameninţa să se transforme într-o criză guvernamentală. Criza a putut fi cu greu evitată de către Laniel, care a fost nevoit să dea înapoi, să renunţe deocamdată la fixarea datei ratificării, urmînd ca la 18 mai, într-o consfătuire a şefilor grupurilor parlamentare din Adunarea Naţională, să fie examinată problema garanţiilor engleze şi a celorlalte aşa-zise condiţii preliminare în vederea ratificării.

De altfel „garanţiile" engleze nu s-au bucurat de o primire mai bună nici în Italia. Presa italiană a exprimat în comentariile sale o poziţie asemănătoare cu aceea a presei franceze.

Frămîntările din cercurile parlamentare burgheze şi chiar guvernamentale din Franţa şi Italia în legătură cu „armata europeană" sînt rezultatul presiunii tot mai energice a maselor populare. Popoarele cer cu energie să se renunţe la acest tratat, care nu poate duce decît la scindarea Europei şi la reînvierea militarismului german, primejdie pentru securitatea Europei.

A. CERNEA
I. MANEA

In Comisia O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS

În şedinţa din 14 aprilie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare a continuat examinarea problemei înfiinţării unui subcomitet în conformitate cu rezoluţia din 28 noiembrie 1953 a Adunării Generale O.N.U. şi cu comunicatul din 18 februarie 1954 al conferinţei de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Delegaţia Angliei a prezentat în această problemă un proiect de rezoluţie în care se propune înfiinţarea unui subcomitet compus din reprezentanţi ai Angliei, S.U.A., U.R.S.S., Franţei şi Canadei. Potrivit acestui proiect, subcomitetul urmează să stabilească el însuşi programul şi metodele sale de lucru şi să prezinte Comisiei pentru dezarmare un raport de activitate nu mai tîrziu de 15 iulie.

A. I. Vişinski, reprezentantul Uniunii Sovietice, care a luat apoi cuvîntul, a arătat că o astfel de soluţionare unilaterală a problemei componenţei subcomitetului nu corespunde nici cu hotărîrea Adunării Generale, nici cu comunicatul conferinţei de la Berlin a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Sarcina subcomitetului, a spus Vişinski, este să găsească „o soluţie acceptabilă".

În legătură cu aceasta, A. I. Vişinski a propus să se înfiinţeze un subcomitet compus din Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză, Anglia, Franţa, India, Cehoslovacia şi Canada.

Uniunea Sovietică, a spus Vişinski, porneşte de la faptul că o asemenea componenţă va corespunde scopului important urmărit prin constituirea acestui subcomitet şi va permite rezolvarea sarcinii care îi revine. Reprezentanţii S.U.A., Franţei, Angliei şi Noii Zeelande s-au pronunţat împotriva propunerii sovietice.

Încheierea lucrărilor plenarei C. C. al Partidului Comunist Italian

ROMA 16 (Agerpres). — La 14 aprilie a luat sfîrşit plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Italian. După cum anunţă ziarul „Unita", plenara a ascultat şi discutat raportul lui Luigi Longo — „Pentru o politică de slăbire a încordării internaţionale, pentru o politică de libertate şi progres social", precum şi raportul lui Pietro Secchia — „Dezvoltarea partidului şi controlul asupra activităţii lui prin conferinţele provinciale".

La plenară a luat cuvîntul Palmiro Togliatti, secretarul general al partidului comunist, care a chemat pe comunişti să fie organizatorii unei mişcări noi şi puternice în ţară pentru interzicerea armei atomice şi a arătat necesitatea atragerii maselor largi de catolici la această mişcare.

În comunicatul dat publicităţii după terminarea plenarei se spune că Comitetul Central al Partidului Comunist Italian a aprobat rapoartele lui Longo şi Secchia şi a relevat marea însemnătate a apelului lui Togliatti.

Cu privire la convocarea congresului Partidului Comunist din Germania

DÜSSELDORF 16 (Agerpres). — A.D.N transmite din Düsseldorf comunicatul celei de a XIII-a plenare a conducerii Partidului Comunist din Germania.

În comunicat se spune că plenara a hotărît să convoace congresul Partidului Comunist din Germania pentru toamna anului 1954. Plenara a elaborat de asemenea planul pregătirii politice şi organizatorice a acestui congres.

Apelul C. C. al Partidului Comunist din India

DELHI 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul Central al Partidului Comunist din India a dat publicităţii un apel către popor în sprijinul luptei populaţiei din India franceză.

Comitetul Central al Partidului Comunist din India salută poporul din posesiunile franceze din India, care luptă curajos pentru eliberarea de sub dominaţia imperialistă şi subliniază că în cluda terorii crunte dezlănţuite împotriva patrioţilor cu începere din 1947, populaţia acestor posesiuni şi-a intensificat lupta pentru alipirea la Uniunea Indiană.

În apel se subliniază că autorităţile franceze folosesc Pondichéry-ul ca port de escală pentru vasele care transportă întăriri şi armament destinat trupelor care duc războiul împotriva popoarelor Indochinei.

Comitetul Central cheamă guvernul Indiei să sprijine lupta patriotică a populaţiei din Pondichéry.

—o—

O declaraţie a primului ministru al Indiei, Nehru

DELHI 16 (Agerpres). —

Luînd cuvîntul în Camera populară a parlamentului, Nehru, primul ministru al Indiei, a cerut ca Portugalia să-şi retragă trupele din Goa. Referindu-se la declaraţia primului ministru al Portugaliei, care a spus că teritoriul Goa intră în sfera Uniunii Atlanticului de nord, Nehru a spus: Guvernul indian declară în mod categoric că India, ca stat suveran, nu poate fi legată de nici un fel de tratate internaţionale sau regionale la care ea nu participă. Folosirea acestui teritoriu ca bază a unor puteri străine, a subliniat Nehru, întîmpină împotrivirea hotărîtă a guvernului indian.

Deschiderea celui de al 23-lea Congres al Partidului Comunist al Marii Britanii

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 aprilie s-a deschis la Londra cel de al 23-lea Congres al Partidului Comunist al Marii Britanii, ale cărui lucrări se desfăşoară sub lozincile luptei împotriva imperialismului englez şi american, pentru unitatea clasei muncitoare, pentru interzicerea armelor atomică şi cu hidrogen, pentru dezvoltarea comerţului între răsărit şi apus.

Congresul a fost deschis de preşedintele Comitetului Executiv al Partidului Comunist al Marii Britanii, William Gallacher — veteran al mişcării muncitoreşti engleze.

Raportul politic a fost prezentat de secretarul general al partidului, Harry Pollitt.

Inmînarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" dr.-ului Andrea Andreen

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS

După cum s-a mai anunţat, la 15 aprilie a avut loc înmînarea Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" doctorului în medicină Andrea Andreen, luptătoare activă pentru pace, preşedinta Uniunii de stînga a femeilor din Suedia, vicepreşedintă a Federaţiei Democrate Internaţionale a Femeilor.

Sală Sverdlov din Kremlin. La orele 14 s-au adunat aci membrii Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, ai Comitetului regional Moscova pentru apărarea păcii, reprezentanţi ai comitetelor antifasciste ale femeilor sovietice şi tineretului sovietic, reprezentanţi ai sindicatelor.

Intră în sală dr. Andrea Andreen, laureată a Premiului Internaţional Stalin, acad. D. V. Skobelţin, preşedintele Comitetului pentru decernarea premiilor internaţionale Stalin, scriitorul N. S. Tihonov, preşedintele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, N. V. Popova, preşedinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice.

Asistenţa salută prin aplauze furtunoase pe eminenta fruntaşă a mişcării internaţionale pentru apărarea păcii, vajnică luptătoare pentru pace şi înţelegere între popoare.

Se dă citire hotărîrii din 12 decembrie 1953 a comitetului prin care s-a decernat Premiul Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" dr-ului Andrea Andreen.

Înainte de a înmîna premiul dr-ului Andrea Andreen, acad. D. V. Skobelţin arată într-o scurtă cuvîntare că înmînarea acestui premiu doctorului Andrea Andreen are loc într-un moment cînd în întreaga lume se desfăşoară cu o nouă vigoare mişcarea popoarelor pentru tratative între marile puteri, pentru încetarea cursei înarmărilor şi interzicerea armei atomice.

În numele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, scriitorul N. S. Tihonov felicită călduros pe dr. Andreen pentru primirea acestei înalte distincţii.

N. V. Popova salută pe laureată în numele femeilor sovietice şi caracterizează în cuvinte calde activitatea desfăşurată de ea în mişcarea internaţională a femeilor.

În numele medicilor şi lucrătorilor pe tărîmul ştiinţei medicale sovietice, dr. Andrea Andreen a fost felicitată de M. S. Zaharova de la Institutul de epidemiologie şi microbiologie „Gamalei", doctor în ştiinţe medicale. M. I. Levcenko, laureată a Premiului Stalin, muncitoare la fabrica de încălţăminte „Burevestnik", i-a adresat cuvinte de felicitare în numele tinerilor şi tinerelor din Uniunea Sovietică.

La cuvîntul d-na Eva Palmer, activistă de seamă a mişcării partizanilor păcii din Suedia şi a mişcării democrate a femeilor.

În cuvinte pline de căldură ea îşi caracterizează compatrioata, care a meritat pe deplin această înaltă distincţie.

Sînt încredinţată — declară în încheiere d-na Eva Palmer — că vom învinge în lupta împotriva războiului şi a morţii, în lupta pentru pace, pentru viaţă.

Preşedintele şedinţei dă citire telegramei de salut primită de la New York din partea lui Howard Fast, laureat al Premiului Internaţional Stalin, şi adresată dr-ului Andrea Andreen.

Întîmpinată cu căldură de asistenţă, laureata Premiului Internaţional Stalin, dr. Andrea Andreen, a rostit următoarea cuvîntare:

Cuvîntarea dr.-ului Andrea Andreen

Domnule preşedinte, dragi prieteni!

Aici totul are proporţii gigantice. Uniunea Sovietică este o ţară imensă; Moscova este un oraş uriaş; sala aceasta este vastă; sentimentele voastre de prietenie sînt nemărginite; cinstea ce mi s-a acordat este mare, iar cît despre mine — sînt foarte mică.

Unicul meu merit este că lupt de multă vreme, de cel puţin un sfert de secol, împotriva războiului. Acest lucru îl dovedeşte scrisoarea pe care nu demult am găsit-o întîmplător. Este o scrisoare pe care o adresasem în 1923 preşedintelui conducerii centrale a Crucii Roşii, din care făceam şi eu parte pe atunci. În această scrisoare spuneam că Crucea Roşie nu se poate mulţumi cu organizarea apărării civile împotriva războiului cu gaze. Este absolut limpede, scriam eu, că în război vor fi folosite arma chimică şi arma bacteriologică. De aceea, războiul este o primejdie de moarte pentru omenire şi trebuie să luptăm cu toţii împotriva lui.

Din momentul cînd am primit admirabila telegramă prin care mi se comunica că am fost distinsă cu Premiul Stalin pentru pace, am încercat să-mi închipui care vor fi sentimentele mele în ziua minunată în care mă voi afla aici, dar mi-a lipsit imaginaţia. Chiar şi în momentul de faţă încă, mi se pare ceva ireal, un vis, un basm incitător.

Aş fi vrut să fiu un orator plin de elocinţă, în stare să-şi exprime sentimentele de recunoştinţă în cuvinte destul de puternice. Acest sentiment de profundă recunoştinţă îl încerc nu numai eu. Aflindu-mă aici, simt că sînt o reprezentantă a luptătorilor pentru pace din ţara mea, din toate ţările nordice.

Ceea ce m-a emoţionat cel mai mult din clipa în care am aflat vestea că mi s-a decernat Premiul Păcii au fost dovezile primite din partea apărătorilor păcii din ţările noastre, din care rezultă că ei consideră această distincţie ca o cinste pentru noi toţi, ca o mare încurajare, ca un omagiu şi în acelaşi timp ca un îndemn.

De aceea mulţumesc astăzi în numele nostru, al tuturor, pentru decorarea unuia dintre noi cu Premiul Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Exprimîndu-mi recunoştinţa pentru această mare distincţie, mulţumesc în acelaşi timp pentru un fapt care are o însemnătate şi mai mare: pentru lupta consecventă pentru pace, dusă de Comitetul sovietic pentru apărarea păcii, de guvernul Uniunii Sovietice şi de poporul vostru, luptă care se exprimă printre altele prin Premiul Stalin pentru pace. Sînt convinsă că apărătorii păcii din întreaga lume împărtăşesc convingerea mea că mişcarea întregului popor sovietic pentru apărarea păcii are în zilele noastre cea mai mare însemnătate pentru întreaga omenire.

Noi, locuitorii unor ţări în care nu există deocamdată o largă mişcare populară împotriva războiului, simţim profund răspunderea ce ne revine. Noi ştim că mişcarea mondială pentru apărarea păcii este o mare forţă în stare să salveze omenirea de primejdia exterminării, care a început s-o ameninţe.

Niciodată omenirea nu s-a aflat într-o situaţie atît de primejdioasă ca în prezent. Totuşi, acum mai mult ca oricînd există premize pentru cucerirea unui viitor fericit. Astăzi, putem vedea zorii acelei zile în care toţi oamenii de pe pămînt vor căpăta posibilitatea de a trăi în condiţii omeneşti. În acelaşi timp trăim o epocă de perfecţionare a mijloacelor de exterminare. Vedem că forţele neruşinate îşi continuă jocul, în care miza este civilizaţia noastră, existenţa noastră, viitorul omenirii. Iată de ce apărarea păcii este cea mai importantă sarcină a generaţiei noastre. Chiar în proporţiile actuale, mişcarea mondială pentru apărarea păcii săvîrşeşte fapte măreţe. Dar este necesar ca ea să continue să crească.

Va sosi ziua cînd masele populare din toate ţările vor spune „Nu" războiului. Această zi va constitui începutul unei ere noi în istoria omenirii. Iată care este speranţa noastră. Aşadar, să continuăm lupta pentru pace. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Greve în ţările capitaliste

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă

Din Tokio se anunţă că la 15 aprilie, muncitorii de la uzinele electrice din Tokio au declarat o grevă de 24 de ore, cerînd o sporire cu 15% a salariilor. La grevă au participat aproximativ 27.000 de muncitori de la 16 mari uzine printre care uzinele companiei Shibura şi ale companiei Oki.

Muncitorii de la companiile feroviare particulare s-au alăturat de asemenea luptei pentru sporirea salariilor.

NICOSIA 16 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia Reuter, 400 muncitori de la şantierul militar britanic din sud-estul Ciprului au declarat grevă. Muncitorii au declarat că sînt hotărîţi să continue greva pînă la satisfacerea revendicărilor lor în ceea ce priveşte majorarea salariilor.

TRIEST 16 (Agerpres). — Sindicatul muncitorilor brutari din Triest a organizat o grevă pentru majorarea salariilor.

PE SCURT

● După cum anunţă postul de radio Tokio, la 15 aprilie au avut loc în întreaga Japonie mitinguri de protest împotriva proiectelor de lege reacţionare aprobate de guvernul Ioşida prin care se interzice învăţătorilor japonezi să desfăşoare o activitate politică. Mitingurile au fost organizate de sindicatul pe întreaga Japonie al învăţătorilor. La mitingurile din Tokio, care au avut loc în 26 de puncte ale capitalei, au luat parte pînă la 30.000 de oameni.

● După cum anunţă agenţia France Presse, în urma divergenţelor care s-au ivit în ultimul timp în sînul guvernului grec şi care au dus la demisia lui Marchezinis, ministrul Coordonării Economice, primul ministru Papagos a procedat la remanierea cabinetului său. Din guvernul remaniat fac parte şapte noi miniştri şi trei noi subsecretari de stat. Cercurile opoziţioniste subliniază că motivul real al remanierii îl constituie eşecul politicii economice a guvernului.

● După cum anunţă din Paris agenţia France Presse, referindu-se la surse autorizate, la 16 aprilie a fost semnat decretul de graţiere a lui Otto Abetz, fost ambasador al guvernului hitlerist pe lîngă regimul de la Vichy.

Criminalul de război Otto Abetz urmează să fie eliberat imediat.

● Walter P. Reuter, liderul sciziunii din organizaţiei sindicale americane C.I.O., a dat publicităţii o declaraţie din care reiese că organizaţia condusă de el va continua să sprijine încercările de acţiuni subversive în ţările lagărului democratic.

● Corespondentul agenţiei France Presse anunţă că la 14 aprilie a sosit la Saigon generalul Earle Patridge, comandantul forţelor militare aeriene ale S.U.A. în Extremul Orient. La Saigon, această călătorie este pusă în legătură cu extinderea amestecului american în războiul din Indochina.

● „Consiliul revoluţionar de conducere" al Egiptului a hotărît să dizolve Comitetul executiv al Asociaţiei ziariştilor egipteni. În hotărîre se spune că actualul statut va fi complet revizuit şi se vor ţine noi alegeri pentru organele conducătoare ale asociaţiei.

Ultima reprezentaţie dată de „Comedia Franceză" la Moscova cu comedia-balet „Burghezul gentilom"

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS

La 15 aprilie a avut loc la Teatrul „Evghenii Vahtangov" ultima reprezentaţie dată de „Comedia Franceză" cu comedia-balet „Burghezul gentilom" de Molière.

Această operă minunată a marelui dramaturg francez a fost călduros primită de public, care a aplaudat entuziast jocul plin de temperament al maeştrilor scenei celui mai vechi teatru naţional francez.

La terminarea spectacolului, publicul a ovaţionat îndelung pe eminenţii reprezentanţi ai artei teatrale franceze. Artiştii cel mai mult aplaudaţi au fost L. Seigner, B. Bretty, J. Meyer, G. Rouer, M. Escande, M. Boudet, M. Sabouret şi J. Piat. Artiştii J. Charone, A. Manuel, J. Chamarat, R. Henry, L. Eymond, A. Rollan, J. L. Jemme, J. P. Roussillon au interpretat de asemenea cu succes rolurile lor. Regizorul J. Meyer a pus în scenă un spectacol de neuitat, pentru care artista S. Lalique a creat decoruri minunate. Maestrul de balet L. May a montat dansuri interesante. Sub conducerea dirijorului A. Jolivet, orchestra a executat impecabil muzica celebrului compozitor francez Lulli. Şi-au dat de asemenea concursul la spectacol cîntăreţi sovietici, artişti instrumentişti, de cor şi balet.

La spectacol au fost de faţă G. M. Malenkov, V. M. Molotov, N. S. Hruşciov, K. E. Voroşilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, P. N. Pospelov. A asistat de asemenea L. Joxe, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Franţei în U.R.S.S.

—o—

Reuniune la Moscova consacrată împlinirii a 50 de ani de la înfiinţarea ziarului „L'Humanité"

MOSCOVA 16 (Agerpres).— TASS

La 15 aprilie, la Casa centrală a z'ariştilor din Moscova a avut loc o reuniune consacrată împlinirii a 50 de ani de la înfiinţarea ziarului francez „L'Humanité".

Au fost de faţă reprezentanţi de seamă ai culturii sovietice, scriitori, lucrători din presă.

În cuvîntul de deschidere, Pavel Visniakov, redactorul responsabil al ediţiei ruse a revistei „În apărarea păcii", a caracterizat calea glorioasă parcursă de „L'Humanité".

Scriitorii sovietici Lev Nikulin şi Viktor Fink, precum şi scriitorul italian Giovanni Germanetto au evocat amintiri despre Jean Jaures, fondatorul ziarului „L'Humanité", şi Paul Vaillant Couturier, unul dintre primii redactori şefi ai ziarului.

Roger Garaudy, corespondentul din Moscova al ziarului „L'Humanité", a vorbit despre principalele etape ale activităţii desfăşurate de acest ziar în decurs de jumătate de secol.

La reuniune s-a dat cîteva telegrame de salut adresată ziarului „L'Humanité" de redacţia ziarului „Pravda".

La programul artistic care a avut loc în încheiere şi-au dat concursul maeştri ai artei din capitala sovietică.

—o—

Uneltirea unui tribunal francez împotriva ziarului „L'Humanité"

PARIS 16 (Agerpres).

Tribunalul din Sena a cerut intentarea unui proces împotriva ziarului „L'Humanité", sub acuzaţia de „calomniere a unui ministru şi ofensă adusă unui ministru de Externe al unui stat străin".

„Acuzaţia" tribunalului se întemeiază pe articolul publicat recent în săptămînalul „L'Humanité-Dimanche", intitulat „Singele vărsat în Indochina urcă acţiunile la bursa din New York", în care erau demascaţi adevăraţii profitori de pe urma războiului din Indochina şi planurile lor de extindere a războiului.

După cum se ştie, ziarul respectiv a fost interzis de autorităţile poliţieneşti, care, făcînd uz de forţă, au confiscat toate numerele găsite la redacţie, încercînd totodată să împiedice difuzarea sa în provincie şi pe străzile Parisului.

—o—

Şedinţa guvernului francez

PARIS 16 (Agerpres). — După cum relatează presa, la 15 aprilie guvernul francez, în încercarea de a evita o criză guvernamentală, a hotărît să ceară preşedinţilor grupurilor parlamentare să se întrunească într-o şedinţă comună la 18 mai pentru a adopta măsuri în vederea începerii imediate a unor dezbateri cu privire la garanţiile engleze şi americane.

Aceasta înseamnă că va fi dezbătută problema îndeplinirii aşa-ziselor „condiţii preliminare" de care, după cum se ştie, majoritatea guvernamentală din parlamentul francez a legat ratificarea tratatului C.D.E.

Ziarele subliniază că această hotărîre a Consiliului de Miniştri a reuşit pentru moment să evite o criză de guvern, dar nu a înlăturat divergenţele dintre membrii guvernului.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Dama de pică; Teatrul de Stat de Operetă: Culegătorii de stele; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Gaiţele (ora 15), Viaţă nouă (ora 19.30); Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): O scrisoare pierdută (ora 15), Fata fără zestre (ora 19); Municipal: Ciinele grădinarului (ora 15), Vassa Jeleznova (ora 19.30); Tineretului: Înşir-te mărgărite (ora 15), Simeon Albac (ora 19.30); Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Iaşii în carnaval; Armatei (B-dul G-ral Magheru): Avarul (ora 14.30), Cazul Bennel (ora 19.30); Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Titanic vals (ora 15), Vara furtunoasă (ora 19.30); Teatrul Evreesc de Stat: Hase di iesoime; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Şi Ilie face sport (ora 16.30), Fără mănuşi (ora 19.45).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu: Povestea micului cocoşat; Republica, Bucureşti, 1 Mai: Pulberea argintie; Înfrăţirea între popoare: Republica Populară Română şi filmul de desene animate „Marinică": Maxim Gorki: Filme pentru cei mici (matineu), Copilul minunii, Inimă de voinic, Povestire despre păstraele verzi; Elena Pavel: Schubert; Lumina: Nu-i nace sub măslini; Victoria: Insula misterelor; Gh. Doja, Alex. Sahia: Un pichet în munţi; Alex. Popov: Lupta pentru viaţă; 8 Martie, Boleslaw Bierut: Corăbiile atacă fortăreţele (Amiralul Uşakov, seria a II-a); Vasile Roaită, Volga: O scrisoare pierdută; Unirea: Keto şi Kole; Cultural: Final mărit; Griviţa, M. Eminescu, Miorlţa, Rahova: Povestire despre păstraele verzi, Copilul minunii, Inimă de voinic; Constantin David: Preludiul gloriei; Flacăra: Suspine pe stradă; T. Vladimirescu: Cu inima tînără; Arta: Ruy-Blas; Popular: Femeia are cuvîntul; Moşilor: Prinţesa trufaşă; 23 August: Nunta cu zestre; Donca Simo: Apărătorii patriei; Ilie Pintilie: Kalin vulturul; 8 Mai: Amiralul Nahimov.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40,

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN"